

Donya Dolors Castelló i Sala de Almirall

HA MORT HAVENT REBUT ELS AUXILIS ESPIRITUALS

(A. C. S.)

El seu afligit espòs don Ramon Almirall, filles Maria Teresa i Paquita, germans polítics, oncles, nebots, cosins, parents tots i les raons socials **Hijos de Ramón Almirall, Colomer y Almirall, S. C., i Sebastián González y C.^{ta} Sd. Lda.**, en participar als amics i coneguts tan sensible pèrdua els pregunen un piadós record en llurs oracions.

Per expressa voluntat de la finada no s'avisà l'hora de l'enterrament que s'ha efectuat aquesta tarda

FABRICA DE PANYERIA I DRILS DE VALENTÍ SOLER Immens assortit en Estams, Gabardines, Frescos, Xeviot, a preus baratíssims. La majoria dels articles són fabricats amb Llanes d'Austràlia. Vendes al major i al detall. Avinyó, núm. 7, entresol (cantonada Fernando).

BANCA MARSANS

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:
MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.
Telèfons a partir de 4530 A.
del 1.er de juny { 4531 A.
{ 4532 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Hotel Sanatori d'Olost

Magnífic lloc d'estiueig, rodejat de boscos, bonic panorama, 800 m. d'altura, tracte de família, electricitat, capella, etc. Informes: Sepúlveda, 187, pral.

CONSTRUCCIÓ

de formigó armat
PUJADAS I JORBA
ARCS, 6, PRAL.

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALERMA - MATARO
Qualitat superior

Notícies

El diumenge continuà dintre del règim canicular que el continent travessa.

Arribà el senador En Lluís Durán i Ventosa.

L'ex-ministre En Cèsar Silió, un dels polítics castellans més respectuosos amb Catalunya, continuà la seva visita, donà una conferència i fou obsequiat en distints llocs.

Vallvidrera i els seus voltants incomparables es veieren envoltats de la multitud que acudí a l'Aplec de la Sardana, festa bellíssima definitivament incorporada al ritual de la tradició barcelonina.

El poeta il·lustre que es diu Francisco Matheu entrà a formar part de l'Acadèmia de Bones Lletres.

A Caldes de Montbui el simpàtic arxiver de la Mancomunitat En Joan Ruiz i Porta hi donà una conferència de caient patriòtic.

Malgrat la calor la gent sortí a passeig. Les poblacions marines estaven plenes, i l'esplèndida Exposició d'Automòbils de Montjuich exhibició que honora la nostra metròpoli davant d'Europa pel seu art i la seva grandiositat—es veié molt apreciada.

— Fosto-Glico-Kola-Lecitinat cura inapetència. B. Domènech, Ronda Sant Pau, 71.

-CARDÓ P. Tarragona per Mora la Nova. Estació hidromineral. Alçada mitja, 650 metres, màxima (1010) en ple bosc. Vies respiratòries, pell, intestins, diabetis, clima sec. Informes: LA IDEAL SAMARITANA, Arcs, 10, Tel. 5149 A.

Relació dels objectes trobats i dipositats a la Majordomia de l'Ajuntament:

Un bossot moneder, petit, que sembla de plata, amb un mocador blanc; un llibre titulat «Gramàtica Llatina»; una clau; un clauer amb un «clavín» sense numerar; un cordó negre, per hàbit; un clauer amb dues claus; una cartera de pell negra, amb fotografies i altres objectes; un «passi» militar i un certificat de solter, a nom de don Agustí Murillo Rabal; una clau; un clauer amb dues claus petites; un moneder d'huila negra, contenint un mirallet i metàl·lic; un bitllet del Banc d'Espanya; un moneder de pell, color marró, contenint metàl·lic; una

clau petita; un clauer amb sis claus petites; un clauer amb quatre claus i dos «llavines»; una clau, i un clauer amb quatre claus i dos «llavines»; una cartera de pell negra, contenint una cèdula personal a nom de don Brauli Zorita Mansilla, i altres objectes; un rellotge polsera, daurat, per a senyora; una maleta de teixit de palla amb alguns llibres usats i altres efectes, entre aquests, quaderns de notes a nom de Maria Clari.

- Estòmacs malmesos

No podreu fer-vos un nou estómac, PERO podeu convertir el vostre en un de tan bo com nou mitjançant un simple tractament. Si els aliments que preneu s'agregen o fermenten, és sens dubte degut a l'excessiva acidesa que irrita el dedicat forro de l'estómac, i si no es rectifica produeix úlcers gàstrics i a vegades inicia el càncer. Preneu tres o quatre pastilles o una cuilleradeta de Magnèsia Bisurada amb aigua calenta, i notareu com desapareix l'angúnia. Poden comprar-la en pols o en pastilles en qualsevol farmàcia, i cada paquet conté una garantia de què se us tornarà el seu import si no dona satisfacció. Proveu-la avui mateix.

BAR RITZ

Aperitius dansants
Tots els dies de set a nou

Al dispensari de Gràcia van ser auxiliades Magdalena Almentí, de 50 anys, i Josep Contel, de 4, habitants Bruniquer, 71, primer, els quals presentaven un començament d'intoxicació per haver begut equivocadament una dissolució d'acetat de plom.

FORQUELLANA
Vaixelles, Llorens, Rbla. Flor, 30.

JOIES VILANOVA Unió, 6

Al dispensari del Taulat va ésser auxiliat Claudi Beltran el qual tenia

MOSAICS E F. ESCOFET & C^{ia}

Ronda Universitat, 20

Doctor Enric Mias i Codina

Especialista en parts i medicina infantil. Tractament del Limfatisme, Escrofulisme, Anèmia infantil, Trastorns del desenvolupament, Tumors freds i Tuberculosi infantil. Assistència a parts normals i distòsis. — Hores de visita: De 3 a 5 tarda, dimarts, dimecres, divendres i dissabtes. — Rambla Catalunya, 97, 1.ª, 2.ª

Doctora Quadras Bordes

Metgessa premiada amb primer premi en Concurs Estranger. Especialista en malalties de la dona. Raigs X, Radioteràpia, Radium, Diatèrmia, etc. Carrer de Santa Anna, 37, principal, de 2 a 5. Telèfon 2898 A.

Dr. GALLEGO Especialista Vies Urinàries, Comte de l'Asalto, 18. — De 10 a 2 i de 4 a 10 nit.

una lesió greu a l'ull esquerre amb perdua de la visió, de resultes d'haver-li esclatat un petard a la platja de la Mar Vella.

A darrera hora de la nit es va incendiar un barraca que servia d'habitació, situada entre la carretera antiga de les Cortes i el carrer d'Entença. Va quedar totalment destruïda havent-se pogut retirar a temps les persones que hi vivien, però no així una mula que va morir cremada.

- Rom Bacardí

Únic CARTA BLANCA

- Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior
Es ven a tot arreu

Visiteu les bel·leses de Mallorca Grand Hotel

organitza viatges de 3, 5 i 7 dies a preu fix en 1.ª, tot comprès, des de Barcelona. Demaneu informes a l'Hotel. Auto garatge de lloguer, cotxes-orquesta, 100 habitacions, 20 amb bany. Pensió completa des de ptes. 11'50.

Al carrer de Provença fou detingut un subjecte sospitós i indocumentat que feia estona rondant per aquells voltants i no sabé donar explicacions satisfactòries de la seva presència. Registrat, li foren ocupades una serra, una navaja, un punxó i altres instruments de robar pel qual motiu fou posat a disposició del jutjat.

Bona digestió
Per aconseguir-la els que tenen el ventrell malalt, s'imposa l'ús de medicaments que tonifiquin, obrin la gana, auxilien l'acció digestiva, que siguin descongestionadors de la mu-

cosa gastro-intestinal i reconstituints. L'Elixir Estomacal de Sáiz de Carlos produeix aquests efectes.

— Les ampolles de l'aigua mineral natural

Vichy Català

porten tots els distintius amb el nom de la S. A. Vichy Català.

— Assegurem que el Champ-Sors, etiqueta verda, és el millor xampany.

Cristalleries J. Llorens, R. Flor, 39

- Guerra a les arnes

Amb càmbora, naftalina i pebre
J. Uriach i C.^a Bruch, 49
Tel. 7 S. P.

Al Passeig Nacional, prop del carrer de Sant Carles, foren detinguts dos subjectes que anaven carregats amb dos sacs, i com que infongueren sospites foren interrogats per dos guardies de seguretat, resultant que en els sacs portaven cafè, sense que poguessin donar satisfactòries notícies de llur procedència.

Els detinguts, Dionís Bartolí i Pasqual Salvador, junt amb la mercaderia ocupada, foren posats a disposició del jutjat.

— Preneu cafè «LA GARZA». És exquisit, absolutament pur.

Pròximament
VANOS «POMELLS DE JOVENTUT»
Casa NOU. — Ferran, 30. — Barcelona.

- VANOS CLAPÉS

Fernando, 14. Casa

Una veïna del carrer de Robador va denunciar que d'un armari en el qual guardava 300 pessetes, n'hi havien pres 180, creient que alguna de les relogades devia ser l'autora del furt.

Les dites relogades, que són set, van ser conduïdes al quarteret municipal i allí interrogades; però, com que

vollen respondre totes alhora i cada una d'elles una cosa diferent, s'armà allí un aldarull tan terrible que els municipals van estar en perill imminent de tornar-se boigs.

A l'últim van optar per lliurar totes les dones al jutjat, on seran interrogades una per una.

- Adobs Espinàs

Químics orgànics

Vida religiosa

Avui, Sants Màxim i Màxim. — Demà, Sants Ferran III, rei d'Espanya, i Basili, màrtir, i Santa Joana de Arco, verge.

Quaranta hores: Demà, a l'església de Religioses de Maria Immaculada per al Servei Domèstic (carrer del Consell de Cent). Hores d'exposició: De dos quarts de sis del matí a les set de la tarda.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona de la Saleta, a Sant Jaume, o Nostra Dona de Queralt, als Agonitzants, Vella en Sufra de les Animes del Purgatori: Avui, Torn del Mont Calvari, a la seva capella, Escorial, 155.

Gràcia. — Demà, Torn de la Passió i Mort de Ntre. Sr. Jesucrist, a la mateixa capella.

Dels Mossos d'Esquadra

Els de Cornellà han posat a disposició del jutjat veí Francesc Torrents Vidal, per haver-li ocupat a casa seva 5 sacs de ciment, de 200 quilos de pes, procedents de la fàbrica «La Auxiliar de la Construcció», en terme de Sant Just Desvern, i que havia comprat als carreters que es dediquen al transport del dit material.

Els de Sant Pere de Ribes posaren a disposició del jutjat municipal de Canyelles la gitana Concepció Giménez Andual, la qual, aprofitant un moment de descuit de la mestressa, va pendre una quantitat en metàl·lic de la botiga d'Engràcia Fuster.

Els de Vilassar de Mar denunciaren tres conductors de carros per infringir el reglament de policia de carreteres.

Els de Castelletors han posat a disposició del jutjat de Sant Quirze Safaja el veí de Sant Martí de Centelles Esteve Costa Puigrodon, per haver-li ocupat un bé, que declarà que havia pres de la casa de pagès «Serra Corlasa», propietat de don Joan Pragmestós.

Els de Sant Cugat del Vallès comuniquen que han estat despatxats 125 obrers de la línia d'èrria en construcció del ferrocarril de Catalunya, tros de Sant Cugat a Sabadell, per haver-se reduït la feina per l'acabament de les obres.

Els de Matadepera delinqueren el boig Joan Satanach Furrà, de 32 anys, veí de Terrassa, autor de diversos incendis en un bosc d'aquell terme, essent conduït i posat a disposició del director del Manicomí de Sant Boi, d'on havia fugit.

Els de Montistrol comuniquen que dos minyons d'aquella població, Emili Amella Parol i Francesc Andreu Jordà, de 19 i 16 anys, anaren a banyar-se al Llobregat, tenint la desgràcia de morir negat el primer dels dits joves, i, malgrat les actives diligències que es venien practicant per a trobar el cadàver, resulten infructuoses.

Els de Vilassar de Mar comuniquen que a la carretera d'aquell terme s'in-

cendià un carro de la matrícula de Canet de Mar, propietat de Josep Crusats Araño, cremant-se el vehicle i alguns gèneres valorats en unes 14 mil pessetes, salvant els animals i 22 rutes de cotó, ignorant-se les causes que produïren l'incendi.

Els de Rubí denunciaren uns pare i fill, per haver causat danys en diversos arbres fruiters d'aquell terme. Els d'Arenys de Mar denunciaren una dona per danys a la propietat.

Desgràcies pel trànsit rodut

El trànsit rodut va produir dimenge les desgràcies següents:

Un carro que passava pel carrer de la Cera va atropellar a Candela Sierra Sancho, de 3 anys, i li va causar contusions a la regió glútea.

L'automòbil 4394, passant pel carrer de Sant Rafael, va agafar a Antònia Ortiz Fernández, de 23 anys, i li va produir contusions al peu esquerre.

Al Paral·lel, Manuel Sancho Garcia, de 18 anys, volent pujar a un tramvia de la línia 57 en marxa, va caure i va fer-se fortes contusions a la cama esquerra.

Una moto sense número va atropellar, al carrer de Sans, a Josep Sallars Guin, de 70 anys, causant-li ferides contuses al front i diverses contusions. Va ingressar a l'Hospital Clínic.

Una bicicleta, que va fugir, va atropellar, a la Creu Coberta, a Joan Negre, de 44 anys, fent-li algunes ferides a la cara.

El sidecar 232 va atropellar, al carrer d'Arbú, la minyona de servei Isabel Ibáñez Querol, de 20 anys, i li va produir ferides contuses al cap i a l'esquena.

El noi Josep Solanilla Torrecilla, de 13 anys, habitant al terme de l'Hospitalet, va caure d'un tramvia de Coll Blanc i va sofrir commoció cerebral.

A la Plaça de la Universitat, Eusebi Bertró Selma, de 20 anys, mestre de cases, va quedar entre dos tramvies que anaven en direcció contrària i va ser atropellat, sofrint contusions greus al pit que interessen els pulmons. Va ingressar a l'Hospital de la Santa Creu.

Excepcionals rebaixes de preus

Amb motiu de la pròxima obertura de la seva nova casa matriu al carrer de Pelayo, núm. 10, l'antiga Panyeria Ramos efectua una

Gran realització d'existències de Panyeria i Forreria

als seus magatzems del carrer de l'Hospital, núms. 27 i 29

Altes novetats.
Qualitat suprema.
Preus d'excepció.

Guillermo
RAMOS
Calle Hospital.
24, 27 y 29

Grans ocasions

per als que consumeixen importants partides de panyeria i forreria.

Vendes a l'engròs i al detall

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

S. A.

NOUS SALONS D'EXPOSICIÓ DE BELLES ARTS

ACTUALMENT

Quadros de Balasch, Baixas, Borrell (J.), Borrell (R.), Brunet Camins, Cardona, Cardunets, Casas, Casas Abarca, Fabrés, Farré (A.), Farré (S.), Farreres, Ferreter, Junyent, Larraga, Lasarte, Laspladas, Marqués Garcia, Marqués Puig, Masriera, Meifrén, Mestres, Moner, Moy, Navarro, Olivé, Pla Rubio, Planas, Ráfols, Raurich, Segrelles, Soler, Tamburini, Tolosa, Urgell (R.) Vázquez, Zanzarren, etc.

Escultures d'Alexandri, Cardona i Clarasó

EXPOSICIÓ D'ART AUSTRO-HONGARÉS

Oberta des de les onze a dos quarts de dues i de dos quarts de cinc a dos quarts de set.

Els Esports:

FUTBOL

Notts County, 4; Barcelona, 2

(27-5-22)

En plasmar aquestes quartilles experimenten una forta desil·lusió. Nosaltres, que servim profunda reverència per les grans manifestacions esportives, tant si són favorables com adverses per als nostres colors, no podem menys que manifestar sincerament i clarament el nostre descontentament amb el resultat de la partida del camp del «Barcelona» profundament apegats. El primer encontre «Barcelona»-«Notts County» ens deixà al paladar un regust tan fortament repulsiu, que, de desplegar-se tots els partits de futbol d'aquella farsa, noblement i fermament de confessar que no tornarem mai més a posar els peus en un temple d'aquest esport, car ens trobaríem traslladats a aquell altre temple de l'oprobri, de la barbarie i de la vergonya «nacional», tan fermament combatut i despreciat per nosaltres. Perdonem, doncs, llegidor, si aquestes ratlles, en lloc d'ésser una crítica tècnica del partit esmentat, són un capítol de censures. Nosaltres som els primers de plànyer-ho, però la nostra condició d'esportistes catalans imperiosament ens ho exigeix. Catalunya esportiva, culta i conscient, ens ho ordena d'una farsa ineludible.

Anem, doncs, per parts i procedim amb equànime norma. En primer lloc parlem del que nosaltres vulguem anomenar «l'esca del peccat». Aquesta fou l'arbitre anglès Mr. Edwards. L'actuació de l'arbitre ha sofert una progressió descendent en els partits en què l'havem vist arbitrar, sobretot en els partits entre britànics i catalans. En el primer estigué senzillament estupefact, admirablement sever i equànime; en el segon ja la seva actuació no fou tan esplèndida com en el primer. Ja li poguérem observar qualques faltes un xic favorables als britànics; en el partit que origina les línies aquestes, la seva actuació en certs moments fou un xic massa «anglosa». Considerem Mr. Edwards com un excel·lent arbitre, com ens ho va palesar en el primer partit contra el Sant Mirren, però sincerament hem de confessar, que és sempre la nostra norma, que en aquest partit el velàrem força decantat als seus, la qual cosa ens produí un efecte deploable. Moltes faltes dels jugadors britànics, que en moltes ocasions havien passat sense càstig de l'arbitre, en cometre-les un jugador del «Barcelona» eren tot seguit castigades. I que consti que moltes d'aquestes faltes castigades als catalans eren fidel reflex de les no castigades als equips del «Notts County». Per exemple, en Vicens Martínez fou objecte d'una falta greu en avançar vers el gol britànic, falta que estem convençuts que esdevingué en els dominis de l'àrea fatal, i, no obstant, no fou castigada ni amb un senzill «free-kick». Pocs moments després en Planas rodà per terra, junt amb un davant anglès, i el «penalty» fatidic fou assenyalat tot seguit, assolint els anglesos l'empat a dos gols. Altres moments absolutament renyits amb l'esperit que ha d'informar l'austeritat més de l'arbitre tingué mister Edwards, però nosaltres no volem insistir. Solament volem preguntar-li a ell que en els «off-sides» se'ns mostrà tan clarividient, si no era un «off-side» el quart gol que féu el «Notts County» al «Barcelona». Sincerament, no era o no, Mr. Edwards?

La seva actuació, que ens permetem adjectivar d'un xic parcial o de no del tot imparcial, com es vulgui, va produir en el públic un efecte lamentablement desconcertant. Aquell públic estrident i terriblement cridaner oblidava els més sagrats deures d'hospitalitat, oblidava les pa-

raules que del príncep de les lletres castellanes havia merescut la ciutat nostra: «arxiu de la cortesia». Nosaltres eixírem del camp plenyent fortament aquell depriment espectacle, que ens semblava que en lloc d'esportius, de jugadors del masle futbol, vèiem els tristos «arlequins» de Seda y Oro.

Tal fou la deploable impressió que ens produí el nostre públic, aquell públic que tant ens plau, que tant anem quan, encara que entusiasta i naturalment un xic apassionat pels seus, té aquella virtut tan preuada dels catalans: Seny.

L'encontre, potser pel lamentable ambient que l'envoltava, no tingué pas la superba visualitat dels darrers partits jugats entre el St. Mirren i el Campió de Catalunya i d'Espanya. El joc fou a bastament dur per ambdues parts, palesant els nostres jugadors que en breu no els guanyen ni els temibles professionals. El «Notts County» usà d'un ardit que deslluí en absolut la bellesa del partit. Els davanters blau-grana es trobaren al davant dos defenses mestres en l'indiscutible encara que no gaire bonic ardit de ferlos col·locar en «off-side», la qual cosa féu que els nostres atacs, admirablement portats per en Gràcia, Martínez i Píera, fossin anul·lats per l'estrident xiulet de l'arbitre, assenyalant el molestos «off-side». Naturalment, el domini fou un xic més persistent per part dels anglesos, que es trobaren defraudats per part d'en Planas i en Surroca, i pel gran olímpic Zamora, que es lluí esplèndidament en diverses ocasions, demostrant un coneixement i una tècnica que meravellava a sos contraris. No obstant, els nostres també ataquen amb tènica esquivadora de l'empallosa empujada pels backs contraris. En Samitier realitzà jugades formoses, que no poden desfer els contraris, malgrat llurs esforços.

El primer gol l'assoliren els anglesos. En Gràcia, rematant una «corner» d'un esplèndid cap, aconseguí l'empat. En Sancho, en Torralba i en Samitier, passen la pilota endavant, atacant la línia davantera, que realitza primors per arribar al gol anglès. Torna a dominar el «Notts County» amb la meravellosa actuació del nostre colossal «goal-keeper». Acaba el primer temps.

Un cop començada la segona part, i després de qualques avançades de la línia davantera dels blau-grana, aconseguí en Gràcia, d'un altre magnífic cap, el segon gol dels campions d'Espanya. Altres «off-sides» anul·len altres avançaments del «Barcelona». Torna a dominar els britànics i en Surroca talla una esplèndida avançada de llurs davanters. En Zamora realitza una altra munició de perades colossals de xuta d'aquesta línia tasca del nostre gran «as» dels porters europeus, és francament admirable i superba. Amb un «penalty», a bastament discutible, atenyen els britànics el gol d'empat. Poc després aconseguí bellament el tercer, i, finalment, el quart, que motivà la pregunta que fem més amunt i que tornem a repetir: «Sincerament, Mr. Edwards: era o no «off-side»?

El «Barcelona» intenta retirar-se, però el seu capità, en P. Alcántara, encarta que no juga, els dos treu del cap. Els campions de Catalunya i d'Espanya, malgrat tot, no han de retirar-se mai del terreny de joc. La retirada és pròpia dels febles i no dels braus com els nostres campions. Així encertadament ho entengué el gran Alcántara.

rament sentida i fortament comentada, car tal volta d'haver actuat el «score» hauria estat favorable als blau-grana.

Nosaltres també lamentarem que l'arbitratge no anés a compte de Mr. Edwards. En primer lloc, perquè confíem que en aquest partit ens trobaríem el regust agre de l'anterior, i en segon lloc, perquè demostra que l'actitud del públic fou a bastament incorrèctia i a bastament inhospitalària. I ara que parlem del públic, hem de tornar a insistir de nou en les lamentables manifestacions que ens suggerí el primer partit que relatem més amunt. És verament denigrant l'actitud que ve observant el públic, malgrat dit, una part del públic, per vert malauradament bastant considerable. Les manifestacions estridents de protesta descompostes són sempre una prova fefaent d'incultura i sovint d'ignorància. Mireu, senyors, que ja és estultícia i incivilitat a tot ser-ho, «abroncar» (perdir per la clàssica paraula) un jugador perquè «pifa» una pilota. En aquest país, d'aquí poc temps on anirem a parlar?

Elis campions, com ja havem indicat, no presentaren l'equip complet, com en els memorables encontres amb el St. Mirren, la qual cosa féu que el «Notts County» assolís millors resultats que aquell.

No obstant, nosaltres hem d'afirmar que, al nostre judici, plagueren més els partits amb els escocesos, i que la tècnica i modalitat de joc d'aquests tingué una superior visualitat i bellesa que la del «Notts County», encara que en aquest partit deixaren de recó l'ardit de l'«off-side», del qual tant abusaren en el primer partit, quan el «Barcelona» s'acostava als seus dominis.

L'arbitre senyor Vela mane alinearse els equips, fent-ho així:

«Notts County»: Street, Ashurst, Gibson, Gany, Demdale, Cape, Platt, Widorson, Hall, Deah, McPherson.

«Barcelona»: Zamora, Planas, Píera, Torralba, Sancho, Cella, Vinyals, Martínez, Gràcia, Samitier i Martínez-Sagi.

El partit comença amb unes superbores avançades dels davanters blau-grana, xutant en Samitier i en Gràcia, salvant molt oportú el porter anglès. Durant llargs moments, el domini és francament dels nostres, tallant els defenses contraris, una munició d'asopades barcelonistes, no podent evitar tres «corners», que són tirades sense conseqüències desagradables per a Street. En Samitier torna a xutar, salvant de nou aquell. En Gràcia es llueix en braves i formoses arrencades, que són rebutjades per la parella de «backs» del «Notts County».

Aquest es refà i anesteix de ferm, però els mitjos catalans desfan llurs agressius intents i en Planas i en Píera senten càtedra de grans defenses.

Malgrat diverses formoses jugades efectuades per ambdós equips, i de qualques avançades molt ben portades per ambdós línies davanters, la pilota no vol o no pot entrar a cap porta. El joc esdevé una mica deslluït, la pilota no passa de mig camp en alguns moments. Tots els jugadors, singularment els davanters anglesos, posen tots llurs esforços per a portar-la als dominis d'en Zamora; però una formidable barrera s'oposa a llurs desigs. En Sancho, amb el seu ardor i entusiasme habituals, rotap el cercle anglès, i ara és el «Barcelona» el que avança majestuosament i científicament el gol contrari. En Martínez, que juga primorosament, fa una estupefacta passada amb el cap a en Samitier, al qual, ràpidament, d'un formós xut, assolí el primer gol per als campions d'Espanya. El «Notts County» sent ferit el seu amor propi, i amb esplèndides jugades, hàbilment rematades, donen lloc que el nostre colossal porter es llueixi, sobretot parent un magnífic i perillós xut de l'avantcentre blau-grana. I amb un domini alternat acaba la primera part.

En iniciar-se el joc a la segona, en Gràcia executa dues o tres jugades superbes i una admirable arrencada, que electrifica la concurrència, salvant el porter anglès, amb el puny, un gol segur. Refets de la sorpresa, els mitjos del «Notts County», desenrotllant un precís i admirable joc, donen lloc que llurs davanters iniciïn un formidable atac a la por-

ta del «Barcelona», en el qual ens pesa en Píera rellevem qualitat de gran defensa, defensant, junt amb en Planas, que actua molt bé, com sempre, les perilloses avançades dels contraris. En Zamora, en diverses ocasions, tragué pilotes difícils, però no pot evitar que, amb una rapidesa i una oportunitat admirable, aconseguí en els anglesos el gol d'empat.

En Gràcia es retira lesionat, jugant el «Barcelona» amb quatre davanters, la qual cosa afavorí en gran manera els contraris, els quals, amb més facilitat repellen els constants atacs d'aquells que cercaven amb suprem esforç el gol de la victòria, el qual tampoc pogué aconseguir el «Notts County», malgrat unes magnífiques i perillosíssimes arrencades, que salvaren també magníficament el tercer Zamora-Planas-Píera, finint, doncs, el partit, amb l'empat a un gol.

En Vela, arbitrant, estigué a bastament discret.

Com ja indicàvem més amunt, el «Notts County», si bé no posseïx el joc, tan estètic com el St. Mirren, és un equip de reconeguda valia. La cohesió i ciència dels seus jugadors, ofereix un conjunt perfectíssim i la rapidesa dels seus atacs avassalladors portats a terme amb tècnica admirable i braç persistent el fan devenir verament perillós. La part defensiva és també eficientíssima, tallant, o bé amb seguretat o bé amb l'ardit de col·locar en «off-side» els davanters contraris, tots els avenços a llurs dominis.

Ens plau, doncs, abans de finir aquestes ratlles, endreçar la nostra més cordial i efusiva felicitació al Futbol Club «Barcelona» per la realització d'aquests grans partits amb professionals britànics, que, ultra llur sobrana bellesa i llur pràctica eficient, han servit per a reafirmar la ben remarcable progressió i la gran valor actual del futbol català, personalitzat suau en el F. C. «Barcelona», campió de Catalunya i d'Espanya.

J. M. MARE ANTICH

Motor

PENYA RIN

Carrera en pujada a la Rabassada

La llista d'inscripció d'aquesta carrera, organitzada per la Penya Rin, per al dia 11 del vinent juny, s'ha vist notablement engrossida passant de 20 els nous inscrits en els últims dies.

Si es té en compte els pocs dies que han transcorregut des de l'obertura d'inscripció i que aquesta no acaba fins el dia 5 de juny, a drets senzills, i fins el 9 de juny a drets dobles, bé es pot predir que, en el temps que resta, la llista adquirirà proporcions extraordinàries, donant tots els caràcters d'esdeveniment motorístic a la prova.

Per a evitar tota mena d'accidents que pogués motivar la intromissió de públic a la carretera, els organitzadors s'han posat d'acord amb el governador civil, senyor Martínez Andú, sol·licitant de la dita autoritat que els sigui facilitada la força necessària per a un eficac acordament del recorregut.

Al mateix temps, per a facilitar l'entrenament, sobre la pròpia Costa de la Rabassada, la directiva de la Penya Rin està fent gestions perquè la carretera pugui quedar tancada al trànsit ordinari dues hores cada tarda.

Aquests dies, a l'Exposició de l'Automòbil, ve parlant-se amb gran insistència d'aquesta carrera, la qual promet constituir un epíleg magnífic del gran certamen que actualment se celebra al Palau d'Art Modern.

TROFEU ARMANQUE

Es diu en els centres automobilístics que durant la tardor es disputarà aquesta carrera, segon any, suspesa per causa dels accidents ja coneguts.

Es farà en el mateix circuit de Tarragona-Vallmoll-Secuita.

QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA, AUTORIZA LES NOTES DE LES MA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Carreres de cavalls

La cinquena diada, que va tenir lloc el diumenge, amb un temps no tan aconorós com el dijous passat, i molt agradable pel fort ventallol que regnava a l'Hipòdrom, es va veure tan concorreguda com les diades anteriors.

Per cert, que ens plau remarcar com la nostra aristocràcia barcelonina fa punt d'assistir compacta a l'Hipòdrom, barrejant-se amb la nostra activa burgesia, mentre el prat va refinant-se de públic, rivalitzant les tribunes, constituint tribunes i prat un ver estoig de bellesa, les quals desmuntant atrosses d'un lloc a l'altre, se'ns mostren amb totes les seves gràcies naturals, molt més encisadores que en la forçosa quietud d'unes llotges o butaques.

Sota aquest punt de vista verament no hi ha res com un Hipòdrom en una tarda primaveral.

Anem ara per la part esportiva. El simpàtic propietari Arseni Abad, tan conegut en els cicles hípics, s'endugué dues victòries: la del premi «El Siglo», carrera civil-militar, que aquest acreditat establiment subvenciona, la va guanyar de punta a punta, amb el Reus, mutat per l'aficionat anglès Mr. Michael, aclamat pels seus compatriotes. Els seus rivals eren tots debutants en curses de cavalls, i d'ells, dos calgueren en voler frenar els seus poltres, després de passada la meta, calgueren que, per sort, no tinguessin conseqüències.

L'altra victòria de l'Abad fou en el steeple, on el Bon Papa, menat pel foyor Sant, va retenir l'atac del Footburg, sense permetre que se'ls acostés el Vertouquet, malgrat la munta d'en Gilbert. Val a dir que aquesta cursa, amb un gros pes, després d'haver corregut feia tres dies el Gran Steeple, era massa tasca pel Vertouquet, que bé mereixia un descans.

En el premi Lisbon, handicap nacional, la Queen of Munibe, triomfà de nou de la Tàpsia, sense que la Doré pogués fer res per a ajudar a aquesta última.

El premi Gavà, a reclamar, fou una fàcil victòria per la Marete, de N.E. Bertrand, que en Gilbert la féu guanyar sobre l'Augereau. En M. Diez hagué d'aturar el Tank, el qual es va espaventar, com cal passar amb els artefactes d'aquest nom.

Quant a l'handicap Julieta, per a poltres de tres anys, la cursa més important del programa del dia, fou guanyat pel top-weight, a pes màxim, Mimosa, la qual es veu que té encara molta classe amagada dins del seu cos. La seva victòria no fou empr o sense tenir-se que emplenar contra el Palais de Glace, el qual, mal col·locat al principi, féu un final de cursa esplèndid, perdent tan sols per un cos. El pere Lleix, propietari de la guanyadora somreia força més que quan va perdre els handicaps anteriors dels premis Fadrineta i Lisbon, contra l'Aloson i la Queen of Munibe, respectivament.

Els resultats assolits foren els següents:

Premi Lisbon (nacional-handicap). 3.750 pessetes. 2.100 metres. Primer: Queen of Munibe, y. 3 anys (49), del comte de Urguilo (Sanchez). Segon: Tàpsia, y. 5 anys (64), V. Diez Terce Doré, c. 3 anys (56), Cristóbal. Dos coscos, un coll. Temps: 2' 17" 1/5. Apostes: guanyador, 10 pessetes. Premi Gavà (a reclamar). 1.500 pessetes. 2.400 metres. Primer: Marete, y. 4 anys (56), de N.E. Bertrand (Gilbert). Segon: Augereau, c. cios (60). Jimenez. Aturat: Le Tank, c. anys (56), V. Diez. Tres coscos. Temps: 2' 48" 4/5. Apostes: guanyador, 750 pessetes.

Premi «El Siglo» (civil-militar). 1.500 pessetes. 1.600 metres. Primer: Reus, c. 4 anys (64), de N.A. Abad (senyor Michael). Segon: Emisdon, y. ciosa (65), tinent Moral. Tercer: Alphonsine, y. ciosa (71), senyor Rosales. No col·locats: Beggs, y. 6 anys (63), tinent Mufiz; Renouveau, c. 6 anys (67), tinent Castro. Tres coscos, un cos, dos coscos. Temps: 1' 43" 3/5. Apostes: guanyador, 11 pessetes. Col·locats: 550 i 550.

Premi Cadí (steeple-chase). 2.300 pessetes. 3.200 metres. Primer: Bon Papa, c. cios (63), de N.A. Abad (senyor Sant). Segon: Footburg, c. 5 anys (67), Ortiz. Tercer: Vertouquet, c. 6 anys (75), Gilbert. Mig cos, un

Notts County, 1; Barcelona, 1

(28-5-22)

En aparèixer els equips al terreny de la palestra, hom experimentà una lamentable desil·lusió en constatar la repetida absència del capità de l'equip campió. És el colpe davantier

un factor tan decisiu i apreciat, que la seva absència en aquest partit, en el qual el «Barcelona» no havia de regatejar cap mitja per assolir un jorn triomfal per als seus colors, fou ve-

cos. Temps: 4' 17". Apostes: guanyador, 11 pessetes.

Premi Julieta (handicap), per a poltres de tres anys. Primer, Mimosa, y. (60), d'En J. Lieux (V. Diez). Segon, Palais de Glace, x. (56), Gibert. Tercer, Royaume, y. (47), Jiménez. No col·locats: Gold Island, c. (53), Sánchez, i Ma Luck, c. (55), N. Méndez. Un cos, tres coscos, un cos. Temps: 1' 39". Apostes: guanyador (quadra), 550 pessetes. Col·locats: 650 i 850.

WHIP

Lawn-Tennis

ELS NOSTRES TENNISTES VENCEN
ELS CAMPIONS DEL MÓN

Espanya acaba de celebrar el segon match contra França, a les pistes del Club Ville Primrose de Bordeaux, i Espanya ha perdut aquest match per set victòries a cinc, en els dotze partits jugats contra la nació que acaba d'obtenir els cinc campionats del món, i havem de vanagloriar-nos de la tal derrota, perquè en realitat, la derrota és una victòria a favor nostre, per 5 a 4, ja que els tres partits que han donat la victòria francesos no han estat jugats perquè Manuel Alonso, el campió nacional, renuncià, en vista de no estar restablert de l'accident sofert a Brusselles. Diem que aquest últim, és el real resultat, perquè no volem sentir hipòtesis sobre el que hauria pogut i degut ésser victòries del nostre campió, de trobar-se en circumstàncies normals, per a jugar els seus partits.

Però el fet de valor positiu i innegable és la victòria obtinguda pel compte d'ègoma, en els seus dos encontres individuals i en els dobles de parella, amb el nostre campió regional, Eduard Flaquer. En el partit individual contra Gochet, va vencer En Gomar en cinc sets, apuntant-se sis jugades d'avantatge i presentant una admirable revenja contra el que quatre dies abans li havia arrebatat el campionat del món. I contra els campions per parelles, Cochet-Borotra, guanyaren Gomar-Flaquer igual victòria en cinc sets, ultra la que aconseguiren contra Gerbault-Gobert.

La quinta victòria per al nostre equip fou aconseguida per Pep Alonso, sobre Gobert, en el qual partit abandonà aquest, quan el «scere» marcava dos sets a un, per al nostre compatriota.

En dordre'n l'accident de Manuel Alonso, que ha privat d'una justa victòria a l'equip d'Espanya, ens complaïem fer ressaltar el seu gest esportiu en voler jugar, malgrat el seu mal estat; l'últim doble de l'encontre, i, precisament, de parella, amb el seu germà i contra els campions del món. El resultat favorable a aquestes només per 6-1, 3-6, 4-6, 6-1, 6-3, assenyalava exactament la voluntat i l'esforç que posaren els nostres en la lluita.

Ens resta felicitar entusiàsticament a tot l'equip, pels magnífics resultats obtinguts i desitjar només que la fortuna no ens sigui tan lamentablement adversa, perquè el nostre pavelló esportiu pugui superar la glòria aconseguida per l'admirable esforç dels nostres tennistes.

Gimnàstica respiratòria

El passat dijous, dia 25, a les deu de la vetlla, tingué lloc a la sala d'actes del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria un festa que resultà altament simpàtica i agradable a la selecta concurrència que hi assistí.

El president de la Federació Catalana d'Atletisme, En Josep A. Trabal, desgranà una molt ben documentada conferència, en la qual posà de relleu els inmillorables avantatges que reporta la pràctica de la gimnàstica respiratòria, remarcant l'essencial utilitat que té, anòti particularment per a tots els que fan esport en general, a fi i efecte d'aconseguir el màxim de rendiment de llurs qualitats, sense arribar a l'esgotament, que, per manca de preparació, a tants individus ha fet fracassar.

Insistí també en fer notar la manca de preparació en què es troba la dona, que, per dissort, està completament apartada de tot ço que a cultura física es refereix, desconeixent, per tant, els beneficis que, de practicar-la, en treuria. Remarcà amb insistència, l'absoluta necessitat d'intensificar la propaganda en aquest sentit.

Dedicà, també, encertades paraules, recomanant la conveniència, o millor dit, l'obligació que tenen els pares, si volen veure sans i plens de robustesa llurs fills, de fer-los practicar la gimnàstica respiratòria, ja que, si es

vol millorar la raça, és fent-ho així com pot arribar-se a aconseguir-ho.

La conferència, que fou escoltada amb gran atenció, resultà interessantíssima, per la qual cosa l'auditori premià amb una forta ovació tan bell com documentat parlament.

Acte seguit, un equip d'alumnes del Gimnàs del Centre, donà una exhibició de diversos exercicis, amb un conjunt i cura en tots els moviments, força remarcables, que impressionà molt favorablement a tothom, per la pulcritud amb què executaven el programa que el professor senyor Berglun els indicava.

Ens plau felicitar coratjalment els professors de la gimnàstica i la Secció d'Esport i Excursions del Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, per la moderna i justa concepció que de la gimnàstica respiratòria tenen, únic que, al nostre jut, hauria de practicar-se.

Per indicació dels elements directius del Centre, sabem que, amb molt d'encert, tenen el propòsit de començar una activa propaganda per les poblacions de Catalunya, amb el fi, que, per mitjà de la visió pràctica de les exhibicions, pugui constatar els bons resultats obtinguts en agilitat, fortitud i desenrotllament respiratori.

Marítims

REGATES NACIONALS

El Club Nàutic celebrà ahir la darrera jornada de les seves Regates Nacionals, fent-se aquesta amb un dia esplèndid. Va regnar vent de xaloc i lleuant, lleuger, amb moments de petites calmes.

Lluitaren els set i sis metres per la segona prova de la regata al vent, a virar la boia del Llobregat.

Els sis metres feren una regata esplèndida, especialment el «Barandil» i el «Bajazzo», els quals sostingueren una lluita ferma de debò, arribant a moments perillosos dels quals sempre en sortí airo el «Barandil».

Poc s'han molestat els altres, per haver arribat un xic distanciat, com següent:

Primer, «Barandil»; segon, «Bajazzo», a 1 m. 18 s.; tercer, «Caspita», a 4 m. 6 s.; quart, «Rasiola», a 13 m. 55 s.; i «Merçè», a 20 m. 45 s.

La lluita dels set metres ha estat també durant la primera part de la regata, car a la sortida del port ja s'aclariren els llocs, perdent el «Puig-Kael», el primer lloc, que l'ocupà el «Giralda V», seguit del «Giralda».

Primer, «Giralda V»; segon, «Giralda», a 4 m. 52 s.; i tercer, «King-Koal», en 11 m. 50 s.

Fet el resum de les dues proves, es donà la següent classificació:

Sis metres:

Primer, «Barandil», de don Josep Llaudet, patró senyor Amat.

Segon, «Bajazzo», de la senyoreta Mercè Bertrand, patró senyor P. (Pere), i «Caspita», de don Josep Mata, patró senyor Rovira, empatats.

Tercer, «Rasiola», de don Joan Bertrand, patró senyor Torras.

Quart, «Merçè», de don Eusebi Bertrand i Mata, patró senyor Pl. (Plus).

Set metres:

Primer, «Giralda V» (R. C. M.), de don Eusebi Bertrand i Serra, patró senyor Millier.

Segon, «Giralda» (R. C. N.), de don Agustí Guarro, patró el mateix.

Tercer, «King-Koal» (R. C. N.), del senyor comte de Figols, patró senyor Avinent.

CLUB NATACIO BARCELONA

La festa organitzada per aquest Club, amb motiu de jugar-se la final del Premi Barba de polo aquàtic, obtingué un bell desenrotllament i un èxit complet.

Primerament van córrer's dues curses força interessants, les quals donaren el resultat següent:

Cursa de 200 metres. Premi Picornell: Primer, Lavilla, en 3' 54" 1/5; segon, Balsells, en 4' 11".

Cursa de 400 metres, estat lliure: Primer, Roig, 7' 14" 1/5; segon, Rebollo, en 7' 53" 3/5; i tercer, Perejordi i Bretos, en 8' 12" 1/5.

Final del Premi Barba, polo aquàtic:

Lluitaren per la possessió d'aquest Premi els clubs Barcelona i Atlètic, els quals presentaren els següents equips:

Barcelona: Feu, Puig, Basté, Gibert (E.), Esteve, Vila i Gibert (L.).

Atlètic: Poch, Gil, Garcia, Mares, Farell, Fernández i Sierra.

L'encontre fou un ple domini del Barcelona, el qual es manifestà molt superior als seus adversaris, sobre-sorint la bona combinació en el joc, i l'esplèndida col·locació desenrotllada pels seus components.

Al minut de començat, l'Esteve pas-

sà a l'Avila, el qual marcà el primer gol; i poc després, En Gibert, aprofitant una sortida del porter, aconseguí el segon.

Durant la segona part, el Barcelona tirà un penalty que anà a fora; més tard, En Gibert, Vila i Gibert, marcaren, respectivament, el 3, 4 i 5 gols que els donà el triomf.

Després es va jugar un partit entre socis del Club Barcelona i un altre entre aquest i el Club de Mar, donant els següents resultats:

L'equip constituït per Lafitte, Ramos, Garcia, Bretos, Balsells, Palau, Salat, Bonquet, Termens, Andreu, Garcia, Tructa, Fontanet i Carrasco, empataren a un gol.

El format per Giménez, Igual, Gallea, Malagorda, Izquierdo, Bellavista, Palau, guanyaren al Club de Mar, Font, Arbona, Borrás, Serifà, Farreras, Gudiol, Caralt, per 5 gols a 0.

CAMPIONATS D'ESpanya

El vinent diumenge es faran els campionats de vols de mar organitzats pel Club Marítim, al camp del moll de Barcelona, com de costum.

El programa és el següent:

Primera part

I. A les quatre. Regata a vela. Per a yachts de la sèrie Hispània.

Trajecte: 3.000 metres.

Premis: Primer, Copa Maristany, any V, i placa d'argent, oferta pel Comitè de Vela, del R. C. M. B.

Segon, Dues medalles vermeil.

Tercer, Dues medalles d'argent.

Quart, Dues medalles de bronze.

II. A les cinc. Regata de vols de mar a quatre remers i timoners (neòfits).

Reservada als senyors del R. C. M. de B.

Trajecte: 2.000 metres, amb una virada.

Premis: Primer, Copa donada pel president del Club de Mar, Nàrtur Sedó, i medalles de vermeil.

Segon, Medalles d'argent.

III. A les 5.20. Campionat d'Espanya. Regata de vols de mar, a dos remers en punta i timoner.

Trajecte: 2.000 metres, amb una virada.

Premis: Primer, Copa oferta pel marquès de Foronda i medalles de vermeil.

Aquesta regata es registrarà pel mateix reglament de les regates del campionat de vols, a quatre remers en punta i timoner.

Segona part

IV. A les sis. Regata de canots de passeig a un remer, patronejats per senyores.

Reservada als senyors del R. C. M. de B.

Trajecte: 1.000 metres, amb una virada.

Premis: Primer, Dues copes d'argent, donades pel soci En P. Martret.

Segon, Medalles de vermeil.

Tercer, Medalles d'argent.

V. A les 6.20. Regata de canoes, a dotze remers i timoner (local).

Trajecte: 2.000 metres, amb una virada.

Premis: Primer, Medalla d'argent.

Segon, Medalles de coure.

IV. A les 6.40. Campionat d'Espanya. Regata de vols de mar a quatre remers en punta i timoner.

Trajecte: 2.000 metres, amb una virada.

Premis: Primer, Campionat, Copa de don Alfons XIII i medalles de vermeil.

VII. A les set. Regata d'outrigiers, a quatre remers i timoner (lliures).

Trajecte: 2.000 metres en línia recta.

Premis: Primer, Copa cedida per la casa Comas i Companyia i medalles de vermeil.

Segon, Medalles d'argent.

Atlètiques

CURSA DE MUNTANYA

El Centre Excursionista de Catalunya, celebrà el diumenge la seva cursa de muntanya, Cops Muntanyenca, la qual assolí un èxit força bonic, ben digne dels entusiastes elements organitzadors.

Aquesta tingué lloc sobre el recorregut Sant Celoni, Montnegre, Orsavi-nyà i Pineda, amb un total aproximadament de 25 quilòmetres, prenent-hi part deu equips.

Una modificació s'ha portat a terme, i és la de què, pel seu desenrotllament, els corredors, han hagut de valer-se dels coneixements tècnics d'orientació, més que de les seves cames, ço que ha donat més atractiu a la lluita.

Nou equips han tingut classificació, amb el següent resultat:

Primer, Nord, del grup Infatigable, de Sant Celoni, en 4 h. 6 m. 16 s.

Segon, Els Amics del Sol, d'El

Martínencs, en 4 h. 12 m. 24.

Tercer, Catalunya, del Centre de Dependents, en 4 h. 19 m. 32 s.

Quart, Tagamanent, del Grup Excursionista Tagamanent, en 4 h. 29 m. 50 s.

Cinquè, Ter, del Grup Infatigable, en 4 h. 39 m. 20 s.

Sisè, Passa ferma, del Grup Rafel de Casanova, en 4 h. 45 m. 21 s.

Setè, Tagamanent II, en 5 h. 6 s.

Vuitè, Sempre Avant, del Centre de Dependents, en 5 h. 7 m. 16 s.

Novè, Natura, del Foment Marítim, en 5 h. 8 m. 32 s.

Barreja

TIR DE COLOM

Animadíssima va resultar la tirada de Campionat, que l'Associació de Caçadors va celebrar el dia 25 del corrent, en el seu stand de tir annex al palau reial de Les Corts.

A dos quarts de tres va començar la poule de prova, la qual fou dividida al quart colom pels senyors Cortina, Barranco, Rovira i Casades.

Després de la rifa i subhasta d'escopetes, va començar la tirada de campionat, la qual fou guanyada pel senyor Loverdós, que va matar quinze coloms seguits, sense zero, essent declarat campió, i guanyant la medalla d'or, 1.500 pessetes de premi i el producte de la rifa i subhasta d'escopetes.

Va quedar en segon lloc el senyor Llopart, guanyant la medalla d'argente i 500 pessetes.

Es va tirar una altra poule, la qual dividida al sisè colom pels senyors Cortina i Josep Salvadó.

CURSA

La cursa de parelles mixtes que va tenir lloc el dia 21 del corrent a Mongat, Tiana i la Conreria, organitzada per la Secció de Propaganda i Excursions de l'Ateneu Obrer del districte II, es va veure molt concorreguda; hi prengueren part vint i una parelles, sortint de Mongat a les nou del matí.

La classificació general fou amb l'ordre següent.

Primer premi, Dues copes ofertes pel Consell Directiu de l'Ateneu: a don Miquel Serra i Carme Moliné.

Segon premi, Dues copes ofertes per la Secció de Propaganda i Excursions de l'Ateneu: a don Artur Guillaume i Rosa Solé.

Tercer premi, Ofert pels Novells de Sant Medí i don Manuel Raspall: a don Ramon Miquel i Mercè Campos.

Quart premi, Ofert per don Josep Giró i Ramon Domingo: a don Lluís Grau i Concepció Grau.

Quint premi, Ofert per don Albert Reynes i don Josep Claramunt: a don Leandre Macià i Mercè Giró.

Sisè premi, Ofert per don Josep Busquets i la Secció de Propaganda i Excursions: a don Ramon Bové i Mercè Bové.

Setè premi, Ofert per don Joan Montaña: a Manuel Soler i Concepció Giró.

Vuitè premi, Ofert per don Joan Montaña: a Antoni Sabatés i Rosa Saló.

A les parelles restants se'ls remeteren medalles de cooperació, ofertes per don Didac Juyol, Ignasi Parés i la Secció de Propaganda i Excursions de l'Ateneu.

El Casal Català de Tiana va cooperar a la dita cursa aportant-hi controls a Tiana i Mongat, hi havia extraordinària animació per a saber el resultat de la cursa, la qual fou un èxit, podent estar satisfets els organitzadors.

CORREDISSES

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'n articles o notes suplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un segell o una firma.

Sortí cap a Madrid la senyora López Guíjarro de Bosch i filla Rafaela.

De llur viatge de núvia han tornat els comtes de Pries.

Es troba en aquesta ciutat el duc de Tetuan.

FIVE

BASTONS

ELS MILLORS I MES BARATS

a la fàbrica Passatge Bacardí

Rambla — Plaça Reial

Per al pròxim mes de juny s'annuncien les noces de la senyoreta Carme Mulleras Bernadas, amb En Jaume Fisas Planas.

Un nombre d'amics de l'advocat i company en la premsa En Pau Vila San Juan, soparen a l'Hotel Ritz, amb motiu del pròxim casament d'aquell, amb la senyoreta Pilar d'Olivá Suelves, neboda dels marquesos de Tamarit.

Es van passar unes agradables hores, en el moment de beure el moses van fer vots perquè la més completa felicitat coroní la pròxima unió, que tindrà lloc el dia 22 de juny, a l'església de Sant Pere de les Puel·les.

Assistiren al banquet, ultra el senyor Vila San Juan, els senyors Apoloni d'Arolas, Lluís Carles Viada, Manuel d'Albert Despujol, Camil Cladellas, Miquel de Carvajal, Aureli Joaniquet, Enric de Girona (marquès de Bouyosse de Montmorency) i Rafael Masó Gollerichs.

Ha donat a llum una noia, la senyora Sicart de Barnola.

Es troben en aquesta ciutat, els marquesos de Comillas.

Arribaren de Palma de Mallorca, els comtes de la Vall de Canet.

Com forem els primers d'annunciar, el dimecres se celebrà a la sala de descans del Teatre del Liceu el ball organitzat per les dames que formen el Comitè d'Honor de l'Exposició d'Art, amb l'objecte de recollir cabals per a la compra de quadres.

Persona que hi assistí, ens manifestà que, imparcialment, el ball, no respongué a la importància que hauria d'haver tingut, donat el nom dels organitzadors i el fi del mateix. Fou un ball aristocràtic, en el qual mancaren moltes famílies de la rànquia noblesa catalana, més a propòsit per haver-se celebrat en una casa particular que en un lloc públic, com és el Teatre del Liceu, i en el recinte del saló de descans.

Nosaltres creiem que la major part del poc èxit assolit correspon al poc encert de celebrar aquest ball en la present estació en un lloc tan reduït com és el saló de descans del Liceu. Sens dubte, preveient les dames organitzadores el poc ambient per a la festa, decidiren celebrar-lo en «petit comité», i pensar que Barcelona i la seva Exposició d'Art mereixien una festa més grandiosa i amb més temps organitzada! Creiem que el nombre de concurrents que se'n diu assistí al ball, els ingressos no seran tan importants com foren de desitjar per aconseguir dignament el fi dels organitzadors.

Demà, festivitat de Sant Ferran, celebraran llurs dies l'alcalde senyor marquès d'Alfella, i els senyors Mercè, Huelin, Aguiló, Valls Anglada, etc.

A tots moltes felicitats.

Amb la representació de «Rigoletto» acabà l'abonament organitzat per la Joventut Tradicionalista al Teatre Pompeu. El resultat ha estat força falaguer, tant pel nombre de concurrents com per l'interès de les obres posades en escena.

Ahir, quinta sessió de les carreres de cavalls, els terrenys de l'Hipòdrom es veieren concorreguts de nombrosa i selecta concurrència, figurant-hi les principals famílies de la nostra bona societat. No donem noms per a no repetir els que donarem al ressenyar les altres sessions. Sols resta dir que la concurrència és cada dia major, i que pren en viu interès aquest esport, tan aristocràtic de per si com per les circumstàncies que el rodegen.

La desfilada fou brillantíssima, traslladant-se la majoria de carruatges al Passeig de Gràcia, que estava animadíssima a última hora de la tarda.

Sortí cap a Madrid la senyora López Guíjarro de Bosch i filla Rafaela.

De llur viatge de núvia han tornat els comtes de Pries.

Es troba en aquesta ciutat el duc de Tetuan.

FIVE

BASTONS

ELS MILLORS I MES BARATS

a la fàbrica Passatge Bacardí

Rambla — Plaça Reial

El Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Dilluns, 29 de maig de 1923

Les reformes tributaries

JA saben els nostres lectors que el senador nacionalista En Lluís Duran i Ventosa, en nom de la minoria regionalista de l'Alta Cambra, ha demanat al President del Senat que en arribar la reforma tributaria a l'esmentada Cambra s'obri una informació pública perquè puguin informar les societats econòmiques i representacions dels interessos afectats.

Sembla que el President del Senat ha accedit a aquesta petició, encara que limitant a uns pocs dies el termini de la informació pública.

Molt interessant és aquesta qüestió per als contribuents i el país en general i mereix lloances l'oportuna intervenció d'En Duran i Ventosa.

Ara cal que se'n aprofitin tots els interessats, car les reformes tributaries ideades o recollides pel Sr. Bergamín constitueixen un nou i oneros gravamen per al país productor sense cap d'aquelles innovacions o d'aquelles compensacions que el farien tolerable.

Perquè ni el Sr. Ministre de Finances ni els seus amics tenen raó quan invoquen el nom d'En Cambó per a cobrir aquestes reformes. Ni tan sols aquella part que n'hagi estat conservada exactament pot ésser atribuïda a l'illustre cabdill nacionalista.

Les reformes tributaries d'En Cambó constitueixen un tot orgànic, un conjunt harmònic. Des de l'instant que aquest tot orgànic és destriat, i aquest conjunt harmònic desarticulat, tota la reforma resta sense eficàcia. Així, quan el Sr. Bergamín i els seus amics invoquen l'autoritat d'En Cambó, per a defensar un recàrrec o un gravamen parcial ho fan arbitràriament. Ni allò, en la forma que ara es presenta, porta l'autoritat d'En Cambó ni En Cambó podria assumir-ne la responsabilitat.

Es evident que una reforma d'aquesta mena, que és una obra de conjunt, resta desfigurada si es conserven unes parts i les altres es rebutgen.

I encara és més greu el que passa amb els projectes del Sr. Bergamín i les esmenes que la Comissió i el Ministre accepten; generalment es conserva o s'accentua tot el que significa augment de càrregues per al contribuent i en canvi desapareix tot allò que significava una garantia de persecució o càstig al frau o una compensació encoratjadora per al país.

Cal, doncs, que cada Ministre respongui de ses obres. El Sr. Cambó ha demostrat sempre que en responia. El Sr. Bergamín ha de recaptar igualment per al seu nom tota la glòria dels seus projectes.

L'Aplec de la Sardana

L'EXPANSIO DE LA SARDANA

Per la diada de l'Ascensió se celebra la festa catalanesca de la infantesa al Parc Güell, gairebé dins el cicle de la ciutat, i ahir, diumenge, se celebra la catalanesca festa de l'ardida i entusiasta juvenesa al fons de les valls de la serralada de Vallvidrera, al mig del bosc, amb un dia serè i esplèndid, sota un sol roent i abrasador suavitzat per l'oreig de marinada. Ahir se celebrà a Vallvidrera i a les Planes el XVI Aplec de la Sardana, que ve a ésser la festa major de la dansa empordanesa, esdevinguda nacional catalana, mercès a la força impulsora que dona a totes les seves actuacions la ciutat cap i casal de Catalunya.

El fet del sentiment nacionalista català ha imposat la idea fonamental de donar una característica ben catalanesca a les festes del nostre poble i en els moments d'expansió del jovent és rebutgen les danses exòtiques i ridícules i es dansa amb entusiasme la sardana, que és la més típica i característica de les antigues danses populars de Catalunya.

I aquesta afició s'ha expandit per la gran ciutat d'una manera portentosa. Constantment, en un indret i altre de la ciutat hi ha ballades, i tan profundament que han imposat el dedicar-hi una secció especial d'informació en aquestes planes; no hi ha festa ni festeta, en gran part de la terra catalana, des de l'Heida a Cadaqués, des de Puigcerdà a Tortosa, que no figurei en els programes, amb la sorprenent particularitat que mentre els rebots nous són vivents i esportivos, la soca s'esmortueix;

mentre s'expandeix per la majoria de comarques catalanes, s'encongeix en les festes dels empordanesos, que són els que mil·lenàriament han vingut ballant-la.

Barcelona, providencialment, ha donat juvenença saba a l'afició de la catalanesca dansa i anualment, glorifica apoteòsicament en plena natura, al mig dels boscos amaratats de sentor de reina, sota d'un sol esplèndid, la més bella, la més honesta, la més catalanesca de totes les danses que es fan i es destan.

LA CONCURRENCIA

L'Aplec de la Sardana celebrat ahir, diumenge, fou una grandiosa manifestació de juvenesa i de catalanitat. La gernació era cosa extraordinària, i en la seva major part elixirides gentils i escotides damiselles, que tressaven com a daines per aquelles valls i muntanyes i dansaven incansablement, ja a l'ombra, sota les arbrades, ja sota un sol abrasador que les colrava donant-los un calent de robustes muntanyeses.

Les associacions patriòtiques, en nombre de 120, s'adheriren a la festa, enviant-hi nombroses representacions. Enviaren representacions els diaris LA VEU DE CATALUNYA, «Las Noticias», «Correo Catalán», «El Diluvio», «La Tribuna», i les revistes «Catalunya Gráfica», «Gaumont» i «Pathe». Hi trametenen llurs banderes la Lliga Regionalista de Barcelona, el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, el Casino de Sans, l'Orfeó de Sans, el Centre Nacionalista «Sang Nova», la Lliga Regionalista de Gràcia, «Els Segadors», Foment Republicà Català-

nista de Sans, Ateneu Obrer del Districte II, Centre Nacionalista Republicà del Clot, Ateneu Democràtic del districte VII, Casal Català de Gràcia, Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Joventut Nacionalista «La Falc», Joventut Nacionalista del Poble Nou (amb la seva bandera nova, artísticament brodada per les damiselles nacionalistes), Joventut Nacionalista «Pau Claris», «Sociedad Orfeonica», «Nois dels Almogàvers», Associació Autonomista «Catalunya» del Districte V, Joventut Nacionalista del Districte V, Grup Femení del Districte V, Orfeó Gracienc, Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc, Esbart de Dansaires del Casal Nacionalista Marinhenc, Agrupació Nacionalista «Els Montserratins», i «Els Penyes del Fanalel» de Gràcia.

Hi havia també els Foments de la Sardana de Badalona i Mataró, i les Joventuts Catalanesques de Blanes i de Montblanch.

Aquestes banderes eren posades als arbres de l'entorn dels llocs on s'anaven desfilant les festes de la diada, essent un pintoresc i animat ornament. Al cim de Vila-Joana hi volejava la gran bandera de la ciutat.

A L'ESGLÉSIA

A la romanica església del fons de Vallvidrera se celebra solemnnal ofici religiós. Entre la concurrència que l'omplia a vessar fins a ocupar tota la placeta del cementiri del davant hi havia moltes notes que cobrien llurs gentils caparrons amb la graciosa i catalanesca caputxeta blanca i molts dels joves portaven damunt l'espatlla la barretina o musca o vermella.

Al presbiteri hi havia les banderes patriòtiques.

Es cantà la pladosa i popular missa de la Mare de Déu de Nuria, la patrona de la serralada pirenenca, que nomenen els sots de la Lliga Espiritual de la Nostra Dona del Montserrat i una gran part dels altres fidels. Després es va fer la visita espiritual a la Patrona de Catalunya i va cantar-se el «Virolai» montserratí.

EN SORTIR DE MISSA

Com és de costum, es dedicà un record a l'avi Pep, En Pep Ventura, el genial compositor, l'instaurador de les sardanes llargues i de les obles-orquestres actuals. «La Selvatana», de Cassà de la Selva, va tocar la sardana clàssica «Per tu ploro», que fou dansada al mig d'un cercle de banderes.

Els concurrents a l'Aplec es troben profundament contrariats, i en alta veu expressaven llur disgust, per no haver-se'ls permès, enguany, celebrar la pintoresca i animada ballada a l'era i a l'entorn de Vila-Joana, tot fent el pladós romiatge per a visitar la cambra des de la qual passà a la immortalitat el gran poeta nacional mossèn Cinto Vendarguer.

Va fer-se la ballada a soia l'arbrada de la fondalada de la «Font de la Teula» i com que la concurrència era tan grandiosa i el lloc és relativament reduït, no hi cabien, i els més... expansionis en protestaren, i, després de ballar-se-hi una sardana i de què l'Esbart de Dansaires «La Falc» hi dansés els ballets populars «Esquemana», «Ball enrobats» i «L'indio», les obles i tota la gernació passà a la propera i espaiosa plana, on, sota d'un sol xardorós, com el fèssim a ple juliol o agost, el jovent hi dansà amb admirable entusiasme dues sardanes més.

A DINAR

Després hi hagué una escampada general; tothom se'n anà a dinar. Arreu es veien a prop de les fonts i a sota l'arbrada del riuet fogueres que flamejaven sota sengles cascades d'arros i animadetes colles que movien gran gatzara.

Els restaurants de Vallvidrera i de Les Planes també s'ompliren de gent.

A LES PLANES

Els trens no paraven d'abocar-hi, l'un darrera l'altre, una corrua interminable de gent. A les quatre, les obles «La Principala», de Perelada; «La Selvatana», de Cassà, i «Catalunya», de Barcelona, començaren a tocar sardanes, que ballaren com pogueren els entusiastes i abnegats sardanistes.

Quella plana, que havíem qualificat de lloc ideal per a celebrar-hi aquesta bella festa popular, avui no és sinó una carrera d'obstacles; està ocupada per nombrosos i desfogrades barragues d'atraccions de tota mena, «caballitos», «tragaboles», etc., etc.

La immensa gernació ve omplenant-ho tot, fins la boscúria que hi ha a

l'entorn. Les banderes foren posades a les soques dels arbres.

Durant tota la diada, les exigides i gentils damiselles Dolors Manyà, Mercè Alba, Francisca Peypoch, Teresa Gely, Teresa Ferrés, Empar Jarqués i Adelaida Albert, anaven pallonejant entre els concurrents, i els oferien panells d'espiques i roses i bitllets del sorteig de garlandes.

Es tocaren les sardanes «Rosa», de Cassà; «Roser florit», de Gassó; «Flaires de maig», de Vilard; «Somnia», de Garreta; «Mediterrània», de Blanc; «Gent de casa», de Serrat; «Levantine», Bou; «Vol d'ocells», de Claudi Soler; «Catalunya avança», de Tardes; «Esperança», Toldrà; «Records de ma terra», de Serra; «Montserratina», de Domingo; «Rosanela», de Gaya; «Cantata», de Farnés de Molins.

A mitja ballada se sortejaren les garlandes, resultant la de Clavell al número 626; la de roses, al 98, i la de roselles, al 686.

La de roses va tocar a En Domènec Carrobé, que en va fer ofrena a la gentil i animada Dolores Manyà, que va ballar-la entre aplaudiments.

Ens demanem que fem constar que la cobla Catalana va negar-se a tocar «Els Segadors» com a final de festa, i que tot el poble va entonar-les en conjunt grandios, entre aplaudiments i visques a la pàtria.

Quan el sol anava a la posta, aquella gernació intentà la tornada cap a la ciutat, omplint trens i trens, que l'un darrera l'altre sortien incessantment. Per aquest motiu no hi hagué, com altres anys, la confusió que es movia per a pujar als vagons. En tota la festa no hi hagué altre incident desagradable que la caiguda d'un dels guàrdies civils de la parella de cavalleria, que ell i cavall rodolaren rostos avall fins al fons del riuet, sense que afortunadament, rebés cap mena de dany.

A LA PLAÇA DE CATALUNYA

La patriòtica diada es va cloure amb una gran ballada de sardanes a la nit. La cobla «La Principala», de Perelada, hi va tocar «Abrileña», d'En Blanc; «Amor perdut», i «El cavaller Sant Jordi», d'En Morera. La cobla «La Selvatana» hi toca «Carrioles», d'En Xaxu; «Levantine», d'En Bou; i «Juny», d'En Garreta, que és una de les més formoses sardanes que hem sentit i que mereixé una xarxerosa ovació.

Com a final de festa, a la una de la matinada, les dues cobles juntes van tocar la clàssica sardana «El toc d'oració», d'En Pep Ventura, que fou xarxerosament ovacionada.

ELS ANGELOS I LA SARDANA

La gernació que hi havia omplena la gran part de la immensa plaça i els rotlles de dansaires hi eren nombrosos i amples. Entre la concurrència hi havia els anglesos del «team» de futbol «Notts County», que ahir a la tarda lluità amb el nostre «team» del Futbol Club Barcelona.

Els anglesos contemplaven amb gran interès la dansa catalana i es feren explicar el problema que encloïa la sardana, i en restaren meravellats, dient que en servarien un dels més bells records de Barcelona. La damisella Dolores Manyà, els obsequià amb ramells de roselles i espiques, i la Comissió amb programes de la festa, que van il·lustrats amb les soltes per a piano d'una sardana curia d'En Pep Ventura; les d'una sardana llarga, «La rinada», d'En J. Blanch Reynald, de Castelló d'Empúries, i una melodia popular de calent sardanista, d'En Pep Ventura, i una curiosa monografia d'aquest mestre sardaner, del seu fill Benet i de la cobla «Antiga del Pep de Figueras».

EL MONUMENT A EN PEP VENTURA

Durant tota la diada es van rebre donatius per a erigir un monument al popular mestre sardaner.

Com hem dit, la celebració d'aquesta grandiosa i entusiasta diada popular que amb tant d'èxit s'havia anat acomodant a les esplèndides condicions naturals de la plana sardana i valls de Vallvidrera, hap-topat amb els directors de l'Escola de Sardanistes i deficients de Vila-Joana (que, gelosos de llur installació no volen exposar-la a la invasió de tan gran multitud de jovent entusiasta), i amb les barragues que entrebenquen «anans encisadora» explanada de Les Planes. Ahir això ocasionà la protesta d'alguns concurrents intemperants. Tot això és molt de dolendre, però cada any les dificultats augmentaran, perquè aquelles valls van omplint-se de nous obstacles.

Una proposta. No seria un lloc a propòsit, per a celebrar aquest gran-

dió Aplec de la Sardana, una de les grandioses places del Parc de Montjuich?

Es portaria una gran animació a la muntanya barcelonina; les comunicacions són majors, i fins s'hi pot anar i venir a peu; la plaça es podria anomenar la plaça de la Sardana, i al mig o a un costat s'hi podria alçar el monument a Pep Ventura, com president la festa major de la seva Sardana. — P.

Anotacions

Els autònibus

Si aquí fou dita l'elegia de «Les Catalanes», en l'horà de llur desaparició, bé és de llei que avui saludem la naixença dels autònibus.

Veïem, doncs, per vint-i-quatre hores els gallarets en el nostre carrer, festejant la solemnitat.

Que, durant anys i anys, corrin triomfalment, sense que mai cap vent ni els tombi i sensa que mai els haiguem d'atribuir cap desgràcia.

BLAI

Les Idees i les Imatges

EL NOSTRE ANACREONT

«L'Amor solt el plugim, l'Amor picat per una abella, el retrat prudencia de Rutil, són altres tantes meravelles».

Ceris crudits suposen, na obstant, que les composicions que precisament més ens plauen d'Anacreont són obra de qualque bibliotecari cenobita d'Alexandria i aduuc, potser, d'algun fred retòric professor de Bizanci.

Possible. El nostre Anacreont ha estat i serà sempre, però, malgrat tot, l'incomparable excèntric i exquisit, enamorat i platxerís, de la villeta jònica de Teos, el qual cantava, havia i dansava vers les darreries del segle sisè abans la nostra era.

L'evoquem, encara, coronat de roses, mig embriac, voltat de formosíssims senyals ap i suavitats sota la rica suavitat festonejada, sota un cel de posta color de mandarina.

JOSEP MARIA JUNOY

Els telèfons de Catalunya

CONFERENCIA A TERRASSA

A Terrassa, assistint-hi un públic nombros i selecte, s'ha donat una conferència pública explicant la qüestió dels telèfons.

Hi han parlat el diputat de la Mancomunitat don Ramon Noguera i Comet i el president d'aquesta Diputació don Joan Vallès i Pujals.

Entre els assistents hi havia els diputats pel districte don Roman Pleart, don Joan Bosch i don Domènec Fatjó.

Generalitat

Amb motiu d'haver d'assistir don Joan Vallès i Pujals a la reunió que celebraran avui a la Cort els representants de totes les Diputacions d'Espanya, s'ha acordat ajornar novament la sessió de la Diputació que, segons s'havia anunciat, havia de tenir lloc el dia 2 de juny pròxim.

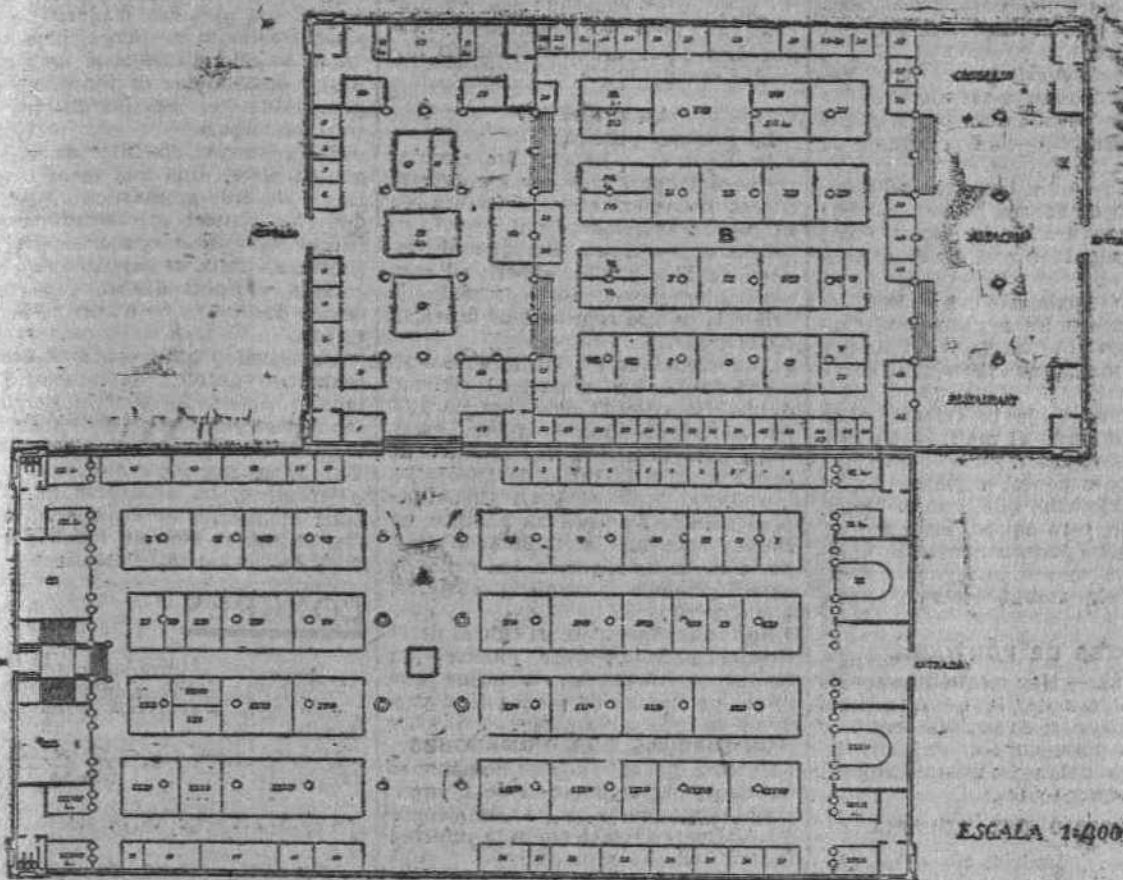
La setmana entrant celebrerà sessió la Diputació Provincial.

Polítiques

ELS CATALANS D'AMERICA

Han sortit els darrers números de l'excel·lent revista dels catalans amics nostres a Santiago de Xile «Germánor», amb esplèndids gravats i escrits molt notables, deguts a la ploma de Frederic Masriera, Abel Castañer, Josep Carner, Carlota Güters, Xavier Coriells, Josep Alemany i Borràs, Antoni Solà, Lluís G. Fàbrega i Amat.

L'EXPOSICIO D'AUTOMOBILS

El Palau d'Art Modern de l'Exposició de Montjuich

L'èxit

Ençà del dia de la inauguració l'Exposició d'Automòbils s'ha vist concorreguda d'un públic dispendiosíssim. Principalment el dijous i ahir diumenge, la gentada grandiosa, calculat-se en 10.000 persones.

Tots els aficionats a l'automobilisme i infinitat de curiosos es reuneixen a l'Exposició perquè allí hi ha l'ocasió d'admirar les millors marques de tot el món. Demés, el servei bar a càrrec de l'Hotel Ritz, amarat per un quintet de tzigans, dóna lloc a improvisades festes de societat i es pot afirmar que aquestes no hi ha a la nostra ciutat altra de reunió més ascaient que l'Exposició d'Automòbils.

Per allí desfilen els nostres priors polítics, intel·lectuals, artistes, aristòcrates, fabricants, comerciants, és a dir, tot el món distingit barceloní. I la presència de tantes senyores i damiselles augmenta l'alt to de l'Exposició i bon gust que té l'Exposició d'Automòbils.

La inauguració del Palau d'Art Modern de l'Exposició no podia restar més brillant i aquest primer èxit tan definitiu denota l'esplendor que assolirà la magna Exposició general. Aquestes exposicions monogràfiques van fent conèixer a tot Barcelona i a fora la situació esplèndida de l'Exposició de Montjuich i aquestes es el públic contempla amb joia la forma aflluència per aquells indrets, convertits en el primer lloc d'èxportació i d'importació.

Els organitzadors de l'Exposició, en sols sigui per aquest èxit, ja es poden donar per ben satisfets, però les nostres informes són que l'Exposició no resultarà solament una exhibició, sinó un certament comercial amb transaccions apreciables. I així ha d'ésser perquè els expositors no han de conformar-se a fer el sacrifici d'acudir-hi per a donar a conèixer les marques, sinó que s'han de veure recompensats per aquest èxit i aquesta recompensa l'ha de ser el total de transaccions fets durant l'Exposició.

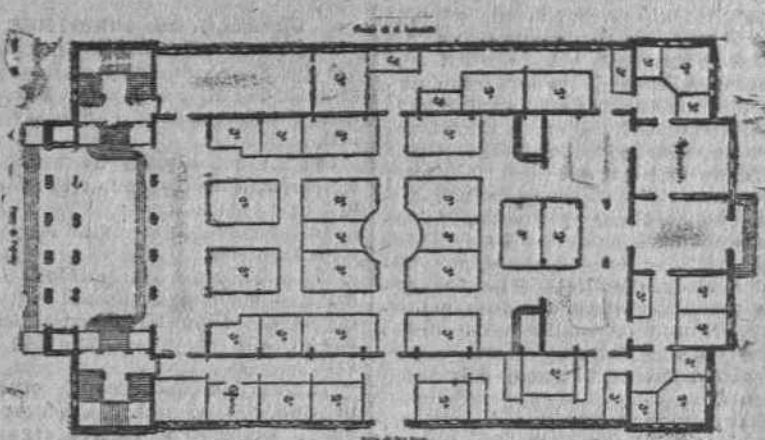
Restarà encara tota aquesta setmana per a concórrer a l'Exposició; i tot té la completa seguretat amb que la concurrència no fallarà, auguram ambé que aquests dies són els que han de consolidar per cada any la gran Exposició d'Automòbils que per orgull de Barcelona està a l'aljura de les més importants del món.

El palau d'Art Modern amida 14.000 metres quadrats.

El saló de l'antic Palau de Belles Arts, on es feia abans l'exposició de l'auto, amida uns 1.500 metres, i tot el Palau 1.170 metres.

El saló principal del Grand Palais de París mideix aproximadament 22.000 metres.

Quan sigui construïda l'altra secció simètrica del Palau de l'Art Modern, el Palau de l'Antic, Barcelona tindrà un lloc permanent d'exposició equivalent als 40.000 metres que té el Grand Palais de París.

El Palau de Belles Arts

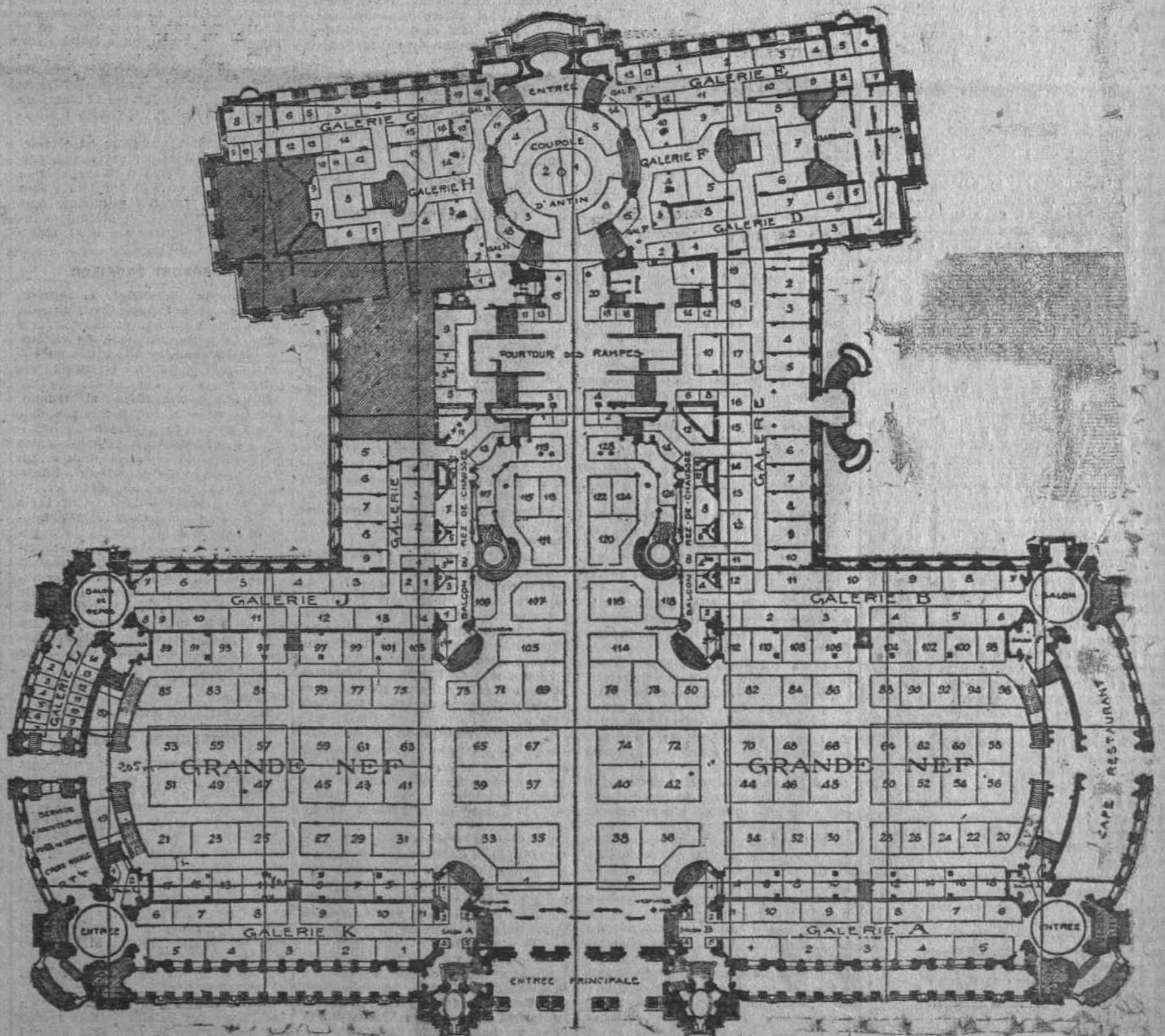
Una impressió de conjunt

Després del miracle de tenir en condicions els bells palaus d'Art Modern de l'Exposició d'Indústries Elèctriques de Montjuich, per al dia de la inauguració, i de l'esforç fet pels expositors de tenir les seves instal·lacions llestes, no cal sinó al visitant que admirar tal prodigi, tan sols possible en la nostra terra, on la paraula impossible, quan volem, desapareix del diccionari.

En entrar en aquelles immenses naus contemplant l'imponent conjunt, sols trobem comparació traslladant la vostra imaginació al Gran Palais de París o a l'Olimpia de Londres. Llocs únics a Europa on se celebren exposicions d'automòbils de la importància de la que actualment té lloc en la nostra ciutat.

Visitem instal·lació per instal·lació i el primer que ens crida l'atenció, és trobar junts en un certamen internacional (cosa no succeïda fins ara), representants de totes les nacions abans enemigues, ja que francesos, alemanys, belgues, austríacs, italians, anglesos i americans, han acudit al crit de germanor i treball, donat per Barcelona, satisfets que en la primera falda del Montjuich, sigui on per primera vegada comencin junts, i sense protocols diplomàtics, l'obra de pau de què tant necessita el nostre continent.

Seguint per aquelles grans sales i començant pels cotxes, trobem una preponderància de xassís grossos, si com parem amb el Saló del 1919 de Belles Arts, favorable per als cis, vuit, i més cilindres, especialment els cis i vuit en línia, que resulten molt més equilibrats que els altres, i com a

EL GRAND PALAIS DE PARIS

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 29, 2 tarda.
A dos quarts de dotze del matí han arribat els ministres a la Presidència, per a celebrar l'anunciat Consell.
El cap del Govern ha anat a la Presidència a les deu, on ha rebut diverses visites.
Ha manifestat que no hi havia notícies d'interès.
El ministre de Gràcia i Justícia ha dit que portava al Consell diversos expedients d'indult de penes lleus.
—No sabeu de què tractarà el Consell?
—Suposo que parlarem de coses de pressupostos, i, si hi ha temps, d'aquests projectes de Guerra creant el voluntariat a l'Àfrica.

El ministre de Finances ha manifestat:
—El Consell és especialíssim i s'ha demanat per mi per a despatxar un assumpte urgent de caràcter aranzelari.
El ministre del Treball ha manifestat que continuava les seves tasques la Comissió tècnica d'enginyers, la qual estudia el conflicte miner d'Àstúries.

Crèia que aquesta tarda quedaria redactat l'informe encarregat a la dita Junta.
A dos quarts d'una ha abandonat el Consell el ministre de Gràcia i Justícia.

Ha manifestat als periodistes que el Consell no havia acabat encara, però que ell l'havia abandonat per haver d'anar al Palau a despatxar amb el Rei i posar a la firma nombrosos decrets del seu departament.

El Consell ha acabat a dos quarts de dues de la tarda.
El senyor Bergamín ha estat preguntat sobre el tractat al Consell.

—Hem tractat d'un assumpte relacionat amb les mesures aranzelàries, indispensable per a defensar el nostre país dels altres la moneda dels quals està depreciada.

No puc donar més detalls d'aquest assumpte, per la seva índole delicada; el puc dir que les mesures apareixeran demà o passat demà, a la «Gaceta».

El subsecretari de la Presidència ha facilitat seguidament la següent nota oficial:

«El Consell deliberà lliurement sobre la greu situació creada a la indústria espanyola per la posició d'indefinita i notoria aversió que disfruten els països de moneda depreciada excessivament, i s'acordà utilitzar les facultats que concedeix la darrera reforma aranzelària, per adoptar aquelles mesures urgents que l'interès nacional demanava».

El ministre d'Estat donà compte d'haver ultimats els seus treballs la Comissió encarregada de proposar el concert comercial entre Espanya i França i d'estar pendent aquest assumpte de consulta feta al Govern de França.

Es despatxaren els següents expedients:

Marina. — Projecte de Reial Decret reformant el vigent reglament del treball a bord dels vaixells mercants.

Projecte de Reial Decret organitzant l'Estat Major Central de l'Armada, creant una comissió que estudiï tot el referent a les bases navals, mentre es regula aquest servei per mitjà d'una llei.

Finances. — Expedient modificant la plantilla del personal administratiu i tècnic de la Companyia Arrendatària de Tabacs.

Gràcia i Justícia. — Diversos expedients d'indult de penes lleues.

Treball. — El ministre donà compte de l'estat dels conflictes obrers pendents i proposà algunes mesures en relació amb altres departaments ministerials, encaminats a preparar la seva solució.

L'últim en abandonar el Consell fou el president, el qual va fer-ho quan ja havia estat remesa als periodistes l'anterior nota oficial.

La major part del Consell — ha dit el senyor Sánchez Guerra — s'ha dedicat al despatx dels expedients específicats en la nota oficial.

Després d'això han parlat extensament els ministres de Finances i Estat, els quals han donat compte detallada de la situació desventajosa en què es troba el nostre comerç i la nostra indústria, en relació amb els altres països que tenen la moneda depreciada, la qual situació s'agreuja molt més en desenvolupar-se les negociacions comercials en aquestes condicions d'inferioritat.

Era precis, per tant, que, utilitzant les facultats contingudes en la darrera reforma aranzelària, adoptéssim mesures per a defensar els nostres interessos, i aquestes mesures s'han acordat.

Demà les signarà el Rei, i a l'endemà apareixeran a la «Gaceta».

—I, què tal marxen les negociacions comercials — ha preguntat un periodista.

—Van bé — ha contestat el president — El de França està acabat per part nostra, i s'ha tramès a París perquè pugui contestar el Govern francès.

Respecte Anglaterra no han començat encara les negociacions concretes; sols hi ha canvi d'impressions; el mateix succeeix amb altres països.

—S'ha decidit ja la celebració de sessió el dimarts al matí, — ha preguntat un periodista.

—No, sobre aquest assumpte he fet alguna exploració que no ha donat el resultat; però aquest assumpte se'n planteja oportunament a la Cambra perquè es resolgui públicament, com succeix amb les sessions dels dissabtes.

NOTES DE PORTUGAL

Lisboa, 29. — Han estat empresonats a la fortalesa de Trafalgar, acusats d'haver pres part en la sedició militar de 19 d'octubre, ultra el coronel Coelho, dos coronels més, quatre capitans i dos tinentes. — Havas.

AMPLIACIO DEL CONSELL

Madrid, 29, 4'15 tarda.
El Consell d'avui no es presta a afegir-li molts informes ampliatoris. Segons s'expressa en la nota oficial, i ho ha confirmat el president, la major part del Consell s'ha dedicat a tractar de la qüestió aranzelària, en relació amb la depreciació de la moneda estrangera.

Aquesta moneda en alguns països, com Alemanya, obliga al Govern al restabliment dels coeficients aranzelàries, perquè en les negociacions comercials hi hagi la deguda compensació en els valors de les respectives unitats monetàries.

Aquesta i altres resolucions han estat adoptades i seran aplicades quan apareixi a la «Gaceta».

En el Consell no s'ha parlat de política. Solament el senyor Sánchez Guerra ha donat breu compte de les exploracions fetes per a celebrar sessions els dissabtes i habilitar algunes hores del matí amb el dit objecte.

CONCURS DE BESTIAR

Madrid, 29, 5'15 tarda.
Amb gran brillantor se celebrà ahir a la Casa de Camp el repartiment de premis del concurs de bestiar.

Poc després de les quatre arribaren els Reis don Alfons i donya Cristina i la infantesa Isabel, fent els honors a la banda del regiment de caçadors d'Alfonso XII.

A un quart de cinc començà la desfilla dels exemplars premiats davant la tribuna, que ocupaven els reis i el jurat.

El Rei felicità els propietaris, rementant-los els premis.

La desfilla acabà a les set, essent acomiadats els Reis als acords de la «Marxa Real».

Entre els premis repartits figura medalla d'or a Les Indústries, S. A., de Barcelona.

A la nit, l'Associació de Ramaders obsequià amb un banquet al Jurat, pels treballs realitzats, assistint els ministres de la Guerra i Foment.

Als postres es van pronunciar brindis, congratulant-se de l'èxit obtingut per a l'exposició, i acordant celebrar-ne una altra l'any inent.

El ministre de Foment va prometre posar tots els mitjans que estiguin al seu abast, per a portar a cap aquest desig.

PROCESSO

Amb gran solemnitat, tingué lloc ahir la processó commemorativa del tercer centenari de la canonització de Sant Isidre, Sant Ignasi de Loyola, Sant Francesc Xavier i Santa Teresa de Jesús.

El trajecte, des de l'església dels Jerònims fins a la Catedral, estava acompanyat de públic i els balcons engalanats.

L'infant don Ferran, el qual presideix la processó en nom del Rei, arribà als Jerònims en una carrossa de la Casa Real, i precedit d'una secció de l'Escola Real.

La processó va sortir a les sis de tarda, i arribà a les nou de la nit a la Catedral.

El Rei, la reina Cristina i la infantesa Isabel, presenciaren la desfilla des d'un balcó de la Casa Consistorial.

Al carrer Major, moments abans de passar el següent, ocorregueren diversos incidents deguts a l'aglomeració de gent, però com que les mesures precaucions eren extraordinàries, els guàrdies de seguretat restabliren immediatament l'ordre.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:
De Guerra. — Reial ordre circular convocant oposicions per a cobrir 70 places de veterinaris de tercera en el cos de Veterinària militar.

D'Estat. — Anunciant que el Govern de l'Índia s'ha adherit al conveni internacional de 4 de maig de 1910 relatiu a la repressió de la tracta de blanques.

Anunciant que el Govern dels Països Baixos s'ha adherit al conveni de La Haia de 17 d'octubre de 1907 per a l'adaptació a la guerra marítima dels principis del conveni de Ginebra de 6 de juliol de 1906.

Anunciant que el Diari Oficial de la República francesa ha publicat un Decret aixecant la prohibició d'exportació dictada per a les pells de cavall, badella i vaqueta curtidors, o en correia.

Anunciant que el Diari Oficial de la República francesa ha publicat un Decret modificant en la forma que s'indica el quadro de coeficients d'augment de drets de Duanes.

UN DISCURS D'EN ROMANONES
El tema que el comte de Romanones ha elegit per a donar la seva anunciada conferència a la Residència d'Estudiants versarà sobre la reforma constitucional d'Espanya.

El comte de Romanones té en preparació el seu discurs i segons els seus íntims amics no es mostrarà partidari de la reforma constitucional que proposen els liberals coaligats, per estimar que l'actual Constitució és el suficient ampla per a deixar un marge capaç d'abastar les anes radicals reformes polítiques.

Pel que respecta a la reforma del Senat, a judici del comte de Romanones, bastarà amb la presentació d'un projecte d'el·lecció en virtut de la qual es donés entrada a l'Alta Cambra a aquelles entitats agrícoles, comercials i industrials que hagin de tenir-hi sentit, com representacions de classe, sense oblidar les Càmbreres de Comerç, Indústria, Agrícoles i Mines.

No hi hauria problema en el referent als senadors per dret propi, perquè ja la Diputació permanent de la Grandesa ha ofert donar tota classe de facilitats per a l'alimentació dels seus, sempre que se li atorgui la facultat de designar els llurs representants per dret propi.

ROBATORI SACRILEG

Qua nahir, diumenge, el sagristà de l'església de Santa Creu, situada al carrer d'Atocha, es disposava a obrir la porta principal, es va trobar desagradablement sorprès en advertir que estaven arrencats els panys.

Entrà precipitadament al temple, que és un dels que posseeixen majors riqueses en ornaments religiosos i a primera vista notjà que s'havia comès un robatori d'importància, perquè la major part dels altars es trobaven en complet desordre.

Avistats ràpidament el rector i els vicaris, es personaren a l'església, donant compte a la Direcció de Seguretat del robatori comès, que revesteix una extraordinària importància.

Els lladres, que degueren operar durant la nit, han causat danys de molta consideració a les imatges, emportant-se'n un Nen Jesús de plata macisa, corones, calzes, paternes, reliquiaris, casules i altres objectes de gran valor.

Les pèrdues pugen a molts milers de duros.

Els lladres no han estat capturats.

PRACTIQUES MILITARS

A les sis del matí, vestint uniforme de capità general de campanya i acompanyat del cap de la Casa Militar, general Milans de Bosch, els seus ajudants i seguit de l'esquadró de l'Escola Real, ha arribat el Rei en automòbil al quarter d'Infanteria del campament de Carabanchel.

El batalló d'Instrucció, manat pel seu cap, el tinent coronel don Ramon Carrasco Maldonado, estava format i nomenclatura per companyies al pati del quarter, rebent al Rei amb els honors corresponents.

A la porta del quarter era esperat el monarca per l'oficialitat.

El Rei ha passat revista minuciosa a les forces del batalló format i amb tot deteniment ha recorregut després els locals i dependències del quarter,

cridant-li especialment l'atenció a guarnir d'armes i municions i del tren el nou local per a gossos de guerra de la biblioteca.

S'ha traslladat acta seguit als locals on s'està el grup d'esquadrons de cavalleria, que ha recorregut minuciosament, després d'haver revisat les forces, que des d'aquests locals s'han traslladat al camp, on ja estava el batalló d'Instrucció amb cada unitat distribuïda, en forma que pogués veure el Rei les distintes unitats pràctiques.

Ha presenciat una lliçó de recorregut en pista, amb tota mena d'obstacles, i després gimnàstica col·lectiva, que l'ha satisfet extraordinàriament, perquè ha quedat comprovada la resistència i falta de cansanci dels exercitants, malgrat d'estar a peu dreges de dos quarts de quatre de la matinalada.

A continuació ha practicat el batalló reunit un exercici de combat, assajant la tàctica del general Bugele, concentrant-se després i desfent el front del Rei en columna d'honor.

Els aeroplans han evolucionat.

Per últim, ha anat amb tot el seguici al quarter de cavalleria, on se l'ha obsequiat amb un lunch, i a les 12'20 ha tornat al Palau.

Per últim, ha anat amb tot el seguici al quarter de cavalleria, on se l'ha obsequiat amb un lunch, i a les 12'20 ha tornat al Palau.

CONGRES

Madrid, 29, 4'15 tarda.

Sobre la sessió a dos quarts de quatre, sota la presidència del senyor Bugallia.

Al banc blau, els ministres de Finances, Governació i Gràcia i Justícia.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Amplia dues dotzenes de diputats en els escons.

Les tribunes estant buides.

Ordre del dia:

Continua la discussió del projecte de llei de reforma tributària.

El senyor PRIETO acaba el seu discurs per a aprovar una esmena a l'article 12, relatiu a l'impost que per unitats ha de pagar el Banc d'Espanya.

El ministre de FINANCES li contesta breument.

Registren tots dos.

En votació nominal, sol·licitada pel socialista, es rebutja l'esmena per 65 contra 12 vots.

El senyor PRIETO en defensa una altra, demanant que els seus interessos a 3.000 pessetes quedin exempts de l'impost d'utilitats.

El senyor RUANO li contesta i diu que no pot admetre-la, perquè aquest projecte va ja una desgravació de 14 milions pels seus interessos a 2.500 i 2 milions pels majors d'aquesta quantitat.

El senyor PRIETO, en rectificar, diu que amb només suprimir uns quants automòbils de subsecretaris i directors generals, que només serveixen perquè es passejgin per la Castellana llurs famílies i ames de cria, n'hauria prou per a compensar, la qual cosa significaria de minva l'acceptació d'aquesta esmena.

Es clar que, a més a més s'hauria d'evitar els destins de favor, limitat el funcionari de l'Estat als funcionaris útils i que exerceixin els seus càrrecs.

El senyor RUANO també rectifica i es rebutja l'esmena.

També es rebutgen esmenes dels senyors Blanco Rajó i Martínez Campos.

Obituari

ANIVERSARI

En Josep Vilaseca i Domènec, Morí el 30 de maig de 1920. Demà, diumenge, de les deu a les dotze, misses a l'església de la Casa de Caritat.

Misses a l'església del Sagrat Cor Pompeia i a la parroquial de Capellades.

En Ferran Rodríguez del Castillo i Rosich, Morí el 9 de juliol de 1921 a l'edat de 29 anys. Demà, de les deu a les dotze, misses a l'altar del Sagrament de la parroquia de Sant Jaume.

PARTICIPACIONS DE DEFUNDO
Na Dolores Castelló i Sala d'Almàrrul. Enterrada aquesta tarda.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé transmetre'ns articles o notes suplicants, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne al menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un segell o una firma.

LA UNIVERSITAT

Acte de propaganda cultural

Ahí al matí es va celebrar al Palau de la Universitat l'acte de propaganda cultural organitzat amb motiu del viatge dels senyors Silió, Zabala i Valllellano, que regentaven el ministeri d'Instrucció pública en l'interior Govern.

Donada la intensa actuació dels tres esmentats senyors durant llur vida ministerial i la implantació per ells d'algunes reformes, com la de l'Autonomia universitària i la dels estudis comercials, l'anunci d'aquest acte de defensa d'aquesta actuació va atreure un nombre i distingit auditori.

Ocuparen la presidència, el rector de la Universitat senyor marqués de Carulla; l'alcalde de Barcelona, senyor marqués d'Alella; el senyor Gràcia, en representació de la Mancomunitat i de la Diputació; el governador civil senyor Martínez Ardió i el cap de policia senyor Arlegui; els senyors Fernández Argüelles i Posada, representant el president i fiscal de l'Audiència; el doctor Hospital, en representació del senyor Bisbe, i el general Aguado, en representació del capità general.

Ocuparen llocs a l'estrada, entre molts altres, els senyors Magi Fabrega, Bosh Gimpere, Bartrina, Calles, Aranzadi, Soler Batlle, Pérez Agudo, M. Martínez, el canonge doctor Gassia en representació del capítol Catedral, Bosh Raspall, comte de Lavern (per l'Acadèmia de Belles Arts), Batllés, Pirozzini (per la Junta de Museus), Ibars, Martínez Vargas, Trias de Bes, Riquelme, Mayoral i Rodríguez Codolà (per l'Escola de Belles Arts), Banquès, Bellido, Pi i Suñer, Fuster (president del Círcol Artístic), Rubió, Martí Miralles (president de l'Acadèmia de Jurisprudència), Bassagoda, Palloja, Carreras Artau, Gual, Villalbi, Casadesu, Bal, Alocu, Alnaud, Agell, Condeminas i molts altres, entre ells nombrosos representants d'entitats.

EL MARQUÉS DE CARULLA

Començà l'acte amb un discurs del rector, senyor marqués de Carulla, en el qual féu un gran elogi dels distingits hostes, sentint-se honorat la Universitat amb acompanyar-los, i més essent els autors de la seva autonomia. Entrà a ocupar-se de la qüestió de l'ensenyament, sostenint el criteri que no solament el mestre fa l'escola, sinó també l'escola fa el mestre, perquè aquesta representa el sacrifici del poble i així la que s'interessa pel seu funcionament. Advocà per l'escola única, organitzada de manera que tots els graus d'ensenyament fossin assequibles a totes les classes socials, amb l'objecte que permetessin aprofitar el saber dels humils. (Molts aplaudiments.)

EL COMTE DE VALLELLANO

Començà recordant la salutació que féu a la nostra ciutat quan la conferència donada a la Fira de Mostres sobre les Biblioteques de l'Estat. Afegeix que els senyors Silió, Zabala i ell s'han imposat la tasca de predicar per tot Espanya l'obra realitzada i la que preparen al ministeri d'Instrucció pública, defensant-se de les crítiques i de les censures que han merescut les reformes implantades. Diu que preparen la publicació d'un llibre que, a semblança del publicat pel senyor Cambó quan fou ministre de Foment, explicaran els projectes que havien de dur-se al pressupost que ara es discuteix.

Analitza la seva actuació al davant de la Direcció general de l'Ensenyament primari, recordant la condició del llibre de la pàtria, que ha d'ésser de lectura obligatòria a les escoles; la R. O. obligant a posar el Sant Crist a les escoles, i diu que va fer-ho perquè responia a les seves conviccions cristianes (Aplaudiments); el decret augmentant les beques per als estudiants i que pretenia estendre a les Normals; la creació de la Granja Agrícola de l'Escola de Sordos-Muts de Madrid; l'adquisició de camps agrícoles annexos a les escoles, dels quals s'haurà 72; creació de biblioteques escolars com funcionaven als grups escolars Cervantes i Príncipe d'Astúries, de Madrid, havent-se'n establert 30 a les escoles annexes a les Normals; disposicions per a editar fascicles sobre higiene que seran repartits entre les famílies dels escolars.

Fa un elogi dels funcionaris del ministeri que tant l'ajudaren a aquesta tasca i esmenta altres coses fetes sobre catalogació, cantines escolars, inspecció física, etc.

S'ocupa de la disposició regulant el funcionament dels grups escolars Baixeres i Vallcarca, de Barcelona, dient que ha estat combatuda, cosa que no ha esdevingut amb totes les altres disposicions seves. Diu que, tractant-se, el grup Baixeres, d'una gran escola, no havia de donar-se el cas de tenir mestres dolents, i adoptant el sistema dels grups escolars de Madrid, es va atendre la instància de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, creant un patronat que pogués nomenar els mestres.

Afegeix que no hi ha motiu de queixar-se per aquest sistema, que no és nou, perquè regia a Madrid i a Navarra.

En aquest moment un mestre demana la paraula i l'orador li contesta que podrà discutir la qüestió particularment amb ell. Això produeix alguns rumors, entre uns pocs oients, entre els quals hi ha el senyor Casero, president de l'Associació Provincial de Mestres.

Continua dient el senyor comte de Valllellano que, altrament, aquests mestres que ha de nomenar el Patronat són del magisteri i que, per tant, no hi ha cap perill. Diu que s'ha posat de director del grup escolar Baixeres una glòria del professorat espanyol, el senyor Martí Alpera, mestre de mestres.

Acaba dient que en l'exercici del càrrec s'ha inspirat en la frase de Benavente de què «val més un bresol que un sepulcre», i que ell prefereix l'esdevenidor que el passat. (Gran ovació.)

EN PIUS ZABALA

El senyor Zabala fa un discurs literari, de conceptes molt bonics i que porten velada la ironia. Diu que l'obra del senyor Silió s'inspira en donar llibertat als organismes culturals que tant de bé han de reportar així al públic. Fa un gran elogi de les condicions del senyor Silió i de la seva equanimitat. S'ocupa de l'autonomia universitària i diu que per a la seva eficàcia cal que les Universitats estiguin preparades per a implantar-la. Uneix aquest tema amb diverses anècdotes dels temps del començament del segle dinou, sobre lluites entre absolutistes i liberals, construint belles comparances que captiven l'auditori.

Pregunta després si amb l'autonomia succeirà el mateix que amb la Constitució, que molts la combatran després d'haver cregut que és una gran millora, però no ho creu, perquè l'esperit reaccionari camina vers el progrés.

Diu que els claudres de les Universitats han conegut sempre llurs defectes fins als mínims detalls, però en arribar al moment d'afrontar la reforma, han vacil·lat i han tingut por, i ells que haurien de donar exemple d'activitat. Al·ludeix als censuradors de l'autonomia diu que seria bo recordar el que ells mateixos havien dit contra el règim antic, consistent en què cada càtedra era un cantó independent, succeint allò de l'adagi català: «Tants caps tants barrets».

Continua fent una crítica minuciosa de l'ambient viciat dels claudres i diu que, no obstant, les Universitats han mantingut llur alta jerarquia, denotant així el que podria arribar a ésser amb un règim de llibertat i forta actuació.

Parla de la reforma implantada pel senyor Silió i diu que assenyalava a les Universitats normes generals, deixant per als claudres l'obra de completarla.

Cita a Decantón, qui esosté el criteri que la ciència és independent de la nacionalitat i considera que aquest autor, com un altre d'anglès que també cita, està equivocant, perquè no pot dubtar-se del regionalisme intel·lectual. Creu que la Universitat, com a gran centre cultural, ha d'adaptar-se a l'element col·lectiu en el qual està enclavada. No admet que aquest regionalisme intel·lectual limiti la seva missió científica, citant els exemples del Consolat de Mar, de Pírrer, de Coll i Vehl, de Milà i Fontanals, que han irradiat a tota Espanya.

Acaba saludant el rector, i els seus

amics del claustre d'aquesta Universitat. (Grans aplaudiments.)

EN CESAR SILIO

El senyor Silió diu que el viatge que realitzen és de propaganda cultural, despullat de tota política, dirigint-se a tots els amants de la cultura.

Diu que en les dues vegades que ha ocupat el ministeri d'Instrucció pública s'ha esforçat en pro de la cultura del país i considera que la seva missió no acaba en sortir del ministeri i que per això la continua recorrent les ciutats per a propagar la sed de saber.

Diu que no n'hi ha prou amb dictar una disposició perquè tingui realitat, sinó que cal que responem a un estat d'opinió. «La Gaceta» no ha d'ésser per a iniciatives sense opinió, sinó per a realitats, i això va tenir en compte en implantar l'autonomia de les Universitats. Afegeix que en el decret de maig de 1919, no feia altra cosa que donar la llibertat a les Universitats, deixant per a elles el dictar-se les normes que havien de concretar en els estatuts. Va deixar el ministeri i els ministres successors tots van elogiar la reforma, arribant a incloure a sentir-ne l'afecte de la paternitat, però, no obstant, no feien res per ella. Tornat al ministeri, va estudiar els estatuts de les Universitats, i els va aprovar implantant l'autonomia.

S'ocupa de l'examen de l'Estat per a atorgar el títol i creu que no pot suprimir-se, perquè si això es deixava a la llibertat de les Universitats succeiria que els alumnes anirien a examinar a aquelles Universitats que no tindrien gaires eminències, ni laboratoris, ni assignatures, però farien molts metges, advocats, etcètera. Per a evitar això, va posar l'examen a càrrec de l'Estat i així obtindran títol aquells que més hagin estudiat en les Universitats que es preocupin de llur missió científica.

Reconeix que, com a dit el marqués de Carulla, cal dotar les Universitats, perquè, altrament, seria condemnar-les a la mort, però, malgrat que no sigui emancipades econòmicament, no quedaran pas molt desemparrades. Al·ludeix al projecte de llei per a donar estabilitat a l'autonomia universitària, que creu que no s'aprovarà en aquesta etapa parlamentària, però no dubta que s'aprovarà en una altra. Afegeix que sense esperar la llei, ha posat un article al pressupost que concedeix a la Universitat els drets de matrícula i que, per tant, des del primer de juliol estaran dotades les Universitats. Declara que el Govern s'ha compromès a mantenir aquest article i que encara que no fos així hi ha molts que vigilen i si intentessin fer-lo suprimir, no succeirà. (Aplaudiments.)

Demuestra que les Universitats autònomes seran ben dotades, perquè l'Estat continua pagant tot el que pagava abans i cedeix tot el que l'Estat cobrava s'ha acabat, doncs, aquella censura de què l'Estat feia un negoci amb les Universitats. (Aplaudiments.) Pensar que succeïa a les Universitats d'aquí a trenta anys quan, per exemple, hagin mort els empleats que paga l'Estat i hagin d'ésser substituïts per altres que hauran de pagar les Universitats. A això ha de contestar que, posant la Universitat de Barcelona cada any 150.000 pessetes en valors, produeix de la meitat dels drets de matrícula, al cap de trenta anys tindrà cinc milions de pessetes de patrimoni.

Al·ludeix a paraules d'algun personatge, dient que Espanya no té potència econòmica per a atendre totes les Universitats, i jo dic que si Espanya no pot atendre deu o dotze Universitats, viuran les que hagin de viure i moriran les que no tinguin vida. Diu que cap poble torna a l'esclavitud, si no és que els homes es tornen esclaus, i parodiant el conte de Pompeu Gener, acaba dient que creu que les Universitats no moriran com el peix que, havent-se habituats a viure sense aigua, es va ofegar el dia que va caure a la mar. (Gran ovació.)

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Per a solucionar la qüestió del Banc de Barcelona

Interessant-se vivament per a normalitzar la crítica situació del Banc de Barcelona, l'alcalde, senyor marqués d'Alella, convocà per al dissabte a la tarda en assemblea els parlamentaris catalans, societats econòmiques de Barcelona, i representants dels creditors i accionistes de l'esmentada entitat bancària, per a tractar de les mesures conduents a aconseguir la ràpida aprovació del projecte de llei modificant el Codi de Comerç en relació a la suspensió de pagaments.

La reunió se celebrà a la Sala nova del Consistori, havent-hi concorregut personalment els ex-ministres senyors Ventosa i Calvell i Roig i Bergada; els senadors senyors Bartrina, Ferrer-Vidal, i Trias; els diputats a Corts senyors Pons Tusquets, Moret, Rahola, Marsans, comte de Figols, Batlle, Girona i Martínez Villar; el degà del Col·legi d'Advocats, senyor Maluquer i Viladot; els senyors Puig Marcó, de la Cambra de la Indústria; Armenteras, de la Cambra de Comerç; Cabré, de la Cambra Mercantil; Ragull, de la Cambra de la Propietat; Bernades, del Foment del Treball Nacional; don Santiago de Riba, en representació del president de la Mancomunitat de Catalunya; els senyors Pielles i Mangrané, representants de la Junta de Creditors del Banc de Barcelona; Jorba i Gomis, de la Junta d'Accionistes d'aquest; el senyor Garriga i Massó, de la Societat Econòmica d'Amics del País; el senyor marqués de Cabanes, en representació de l'Associació de Banquers.

Trameteren llur adhesió els senadors comte de Caralt, don Josep Moncal i Nogués, Duran i Ventosa, el marqués de Camps, marqués de Sentmenat, don Joan Pich; els diputats a Corts senyors Cambó, Albert, Maristany, Rusinoll, Pla i Daniel, Morera i Galiella, Fournier, l'arquebisbe de Tarragona i el president de la Diputació de Barcelona.

Excusaren llur assistència els diputats a Corts don Alfons Sala, Torres i Gennadell.

Hi assistiren també el president de la Unió de Defensa Comercial i Industrial, senyor Mercès, i el senyor Amigó Carreras, de la Unió Gremial. L'opinió unànime dels reunits fou la d'interessar la urgència de l'aprovació del projecte de llei presentat al Congrés, i, amb l'objecte d'aconseguir-ho, s'acordà que es traslladés a Madrid una nombrosa comissió, que presidiria don Joan Maluquer i Viladot.

L'alcalde agrai llur assistència als reunits i la unanimitat de parers que s'havia exterioritzat.

Com a resultat de la reunió s'expedí el següent telegrama al president del Consell de ministres:

«Reunits en aquesta Alcaldia i sota la meua presidència els representants de totes les entitats econòmiques de la capital amb els parlamentaris catalans i la representació de les societats d'accionistes i creditors del Banc de Barcelona per a tractar de la seva situació impossible i de la resolució inafornable derivada de la no aprovació del projecte de llei sobre suspensió de pagaments, ha acordat unanimitat traslladar-se a aqueixa Cort, sol·licitant de V. E. hora per al matí del pròxim dimarts, a fi de visitar-lo interessant la urgència de l'aprovació del dit projecte. El saluda, el marqués d'Alella, alcalde.»

Concerts

TEATRE EL DORADO

Recital Pepeta Diéguez

La senyoreta Diéguez és una violinista distingidíssima. En el seu recital del passat dijous ho palesà de bell nou. Interpretà pàgines de Corelli, Vivaldi, Max-Bruh, Crickboom, i Wieniawski. Fou en les obres de Corelli i de Vivaldi on trobarem la ben jove artista més encertada. I és que les produccions dels dos mestres sicisment s'aduen totalment amb el sentir de la ben distingida violinista. La senyoreta Diéguez executà, però, amb traça innegable les altres obres que figuraven en el programa.

La senyoreta Diéguez ha estudiat seriósament i és ja una excel·lent, una ben notable violinista. Amb l'estudi constant i amb la pràctica de presentar-se en públic pot arribar a ésser, sense dubte, una de les nostres més distingides i més correctes concertistes.

F. LL

L'actualitat social

DELS CONFLICTES PENDENTS

Han estat al Govern civil i han conferenciat amb el senyor Roselló unes obreres de la fàbrica de Sans, del carrer de Casanova, sobre el conflicte que tenen per les diferències amb el Sindicat lliure.

També hi han estat dos comissionats del Radium a parlar amb el governador del conflicte dels contramestres.

SINDICALISTES ALLIBERATS

Amb l'express de Madrid van arribar ahir els sindicalistes Lagua i Ortel. Els esperaven al Passeig de Gràcia uns 600 companys, els quals van rebre amb aplaudiments els alliberats i els vyan acompanyar en donant visques al Sindicat lliure, i eren de «baix En Millan de Prigot», essent això última causa que un oficial de seguretat amonestés els manifestants.

Continuaren aquests per les Rambles, repetint els crida esmentats fins al local del Sindicat de l'Alimentació, carrer de Guàrdia, on es van dissoldre sense incidents.

ELS CONTRAMESTRES

Han estat acomiadats diversos contramestres de la fàbrica Batlló i d'alguna altra.

ELS OBRERS DEL METROPOLITA

Els obrers del Metropolità es van reunir i van acordar demanar algunes millores, entre elles augment de jornal. Si no són concedides, es proposen abandonar el treball.

A l'Escola Baixeras

El professor de les Escoles Municipals Complementàries d'Oficis En Josep Maria Tallada, ha donat als joves alumnes de les dites Escoles una conferència descabellant el tema: «Sistemes moderns d'organització del Treball».

La sala d'actes estava plena de joves, encara abillats amb el vestit de treballar al taller. Hi havia també diversos professors.

La conferència resultà força interessant. Va dissertar sucintament sobre les aptituds professionals; estudi dels moviments i dels temps; l'organització de la indústria; els sistemes de remuneració del treball; el sistema Taylor als tallers petits; la crítica proletària i l'estandordització.

El conferenciant fou molt aplaudit.

Després, a la pantalla, s'hi van projectar films, perfectament fets, que donaven una clara idea del funcionament dels més moderns tallers de maquinària en la fabricació de les complicadíssimes màquines de locomoció.

La campanya del Marroc

LA FULLA OFICIAL

La Fulla Oficial corresponent al dia d'avui diu:

Sense novetat a Ceuta i Tetuán. Ha arribat en aeroplà de Tetuán el general Sanjurjo, que tornarà de mà a Larraix.

L'aviació de Larraix ha batut amb gran eficàcia els pobles de Sumata i Zalla Sidi Isser Tilio, produint a l'enemic bastantes baixes.

A Melilla la policia recollí i presentà a Batel quatre projectils de canó de muntanya i dos canons ametralladores.

Tropes de la dita mita lluraren a Atso un carregador de canó Krupp (9 cm.) sense pany.

Gestions de la mita han rescatat el caporal d'Alava Antoni Mayorga Gómez, apresat per l'enemic el dia 17 a Tástutan.

A Alhucemas sense novetat.

Al Penyal, l'enemic a les (17 hores) rompé el foc de canó, que contestaren bateries.

Notícies de províncies sense novetat.

VIDA COMERCIAL

BORSA DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

Contracció de terrenys, segons dades autèntiques particulars i oficials.
Preu demanat per metre quadrat:
Carrer de Viladomat, a 132'30 pessetes.

Carrer de les Corts, S. M., a 68'15 pessetes.
Carrer de Claris, a 396'90 pessetes.
Carrer d'Aragó, D. E., a 105'84 pessetes.

Operacions realitzades

Preu pagat per metre quadrat:
Terreny, carrer de l'Alfama, Coll Blanch. Escritura del 18 de maig de 1922, a 23'50 pessetes.

Terreny, carrer del Camp Florit, S. A. Escritura del 2 de maig de 1922, a 26'46 pessetes.

Vendes de finques urbanes

Casa, carrer de Marià Aguiló, S. M. Escritura del 2 d'abril de 1922, 29.500 pessetes.

Casa, carrer de Sant Andreu, S. A. 306'78 metres quadrats. Escritura del 4 de maig de 1922, 25.000 pessetes.

Casa, carrer de la Concordia, S. G. 27'16 metres quadrats. Escritura del 5 de maig de 1922, 70.000 pessetes.

Noves construccions

Casa, carrer de la Rectoria.
Casa, carrer de Mascarió.
Casa, carrer de Rolanda.
Casa, carrer de Villar.
Casa, carrer d'Argemone.
Casa de quatre pisos, carrer de Llull.

Dues casetes, Torrent del Remel.

ZENC, PLOM, ALBAIALDE, MINI I ESTANY

Preus que regelen des del dia 20 de maig de 1922.

	Pessetes per 100 quilos
Zenc: En lingots, primera fosa.	150
En lingots refinats.	180
Xapes número 5.	195
Xapes número 6.	185
Xapes número 7.	175
Xapes, n.ºs 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24.	160
Planchas ondulades, números 13 i 14.	160
Planchas per a satinar paper.	197
Planchas per a calderes de vapor.	168
Discs i tires per a girells.	232
Clats de zenc.	225
Reus amb especial per a piles Leclanché.	245
Piom: Tube de piom pur de 8 a 8 m/m.	145
Tube de piom pur de 10 m/m. en avant.	145
Planxa de piom pur de 1, 1 1/2, 2, 2 1/2, 3 i 4 m/m.	145
Minh Pur de piom en barrils de 60 quilos net.	135
Pur de piom en barrils de 100 quilos net.	135
Pur de piom en barrils de 200 quilos net.	135
Albaialde: Pur en barrils de 150 quilos i 250 quilos net.	160
Estany: Fi en barretes, marca Billiton.	750
Fi en lingots d'uns 18 quilos, marca Billiton.	750

MERCAT DE BARCELONA

Dia 27 de maig de 1922.

Cotització setmanal dels preus corrents de cereals i altres articles facilitada per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona:

Blats: Candeal, Castella, de 42'50 a 44 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Navarra, a 52 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Extremadura, a 44'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Manidoba 2 U, disponible, a 62 pessetes els 100 quilos sobre carro.

Hard-Winter 2, disponible, a 59'50 pessetes els 100 quilos sobre carro.

Farines: Elaboració per cilindres:

Extra blanca número 1, de 66 a 67'60 ptes els 100 quilos; superfinca blanca n.º 2, de 64 a 65'50; entera, de 64 a 65'50; segona, a 38'35; tercera, a 33'33; quarta, a 31'86; extra força número 1, a 75; entera força, segona, de 35'80 a 37'50; tercera, de 30'83 a 33'33; quarta, de 29'17 a 33'33 pessetes.

Arròs: Beniloch zero, de 67 a 68 pessetes els 100 quilos; idem floret, de 68 a 70; idem selecte, de 72 a 74; matissat de 72 a 73; bomba corrent pur, de 110 a 112; idem idem supe-

rior, a 125 pessetes.

Garrofos (noves): de Viranç, de 20'23 a 20'83 pessetes els 100 quilos; roges, a 19'04; Mallorca, a 18'66; Elvissa, a 18'07; Tarragona, a 20'23; València, a 19'64; Xipre, a 23'80; Portugal, a 20.

Despulls: de segó, a 5 pessetes els 100 quilos; de segonet, de 5'35 a 6'42; de segonet menut, de 5 a 6'07 pessetes.

Escalola: de Sevilla, de 66 a 68 pessetes els 100 quilos; estrangera, de 55 a 57 pessetes.

Civada: d'Extremadura, de 35'50 a 36'50 pessetes els 100 quilos; de la Manxa, de 35'50 a 36'50; Argentina, disponible, de 33'50 a 34; Tunís, de 36 a 36'50.

Veves: de Navarra, a 70 pessetes els 100 quilos; de Benicarló, de 58 a 60; de Calat, de 58 a 60; de Sevilla rodones, de 57 a 58.

Ordi: d'Extremadura, a 36 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 37 a 39; del Danubi, disponible, de 35 a 35'50; del Marroc (Tunis), de 35 a 35'50 pessetes.

Faves: Extremadura, de 49 a 50 pessetes els 100 quilos; del Marroc, de 47 a 47'50; de Mallorca, de 46'50 a 47'50; de Mahón, a 68.

Favons: de Sevilla, de 49'50 a 50'50 pessetes els 100 quilos; de Xereç, de 50 a 51; del Marroc, de 44 a 45 de la Xina, de 50 a 51.

Moresc: del Plata disponible, de 30'50 V a 32'50 N pessetes els 100 quilos; idem embarcament del 15 de maig nou, a 24'50 caf; idem embarcament del juny, de 23 a 23'75 caf; Yellow American 2 disponible, de 27'25 a 27'50; Mixed 2 disponible, de 26'25 a 26'50.

Mill: de l'estranger, de 31 a 32 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 50 a 52.

Erps: del país, de 47 a 48 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem: de l'estranger, de 72 a 75 pessetes els 100 quilos.

Cigrons: d'Andalusia blanca, de 48 a 50 pessetes els 100 quilos segons número; idem idem pelona, de 45 a 50 pessetes segons número; idem idem idem alfarnats, de 70 a 110 pessetes segons número; idem idem moruns número 29, de 58 a 56; idem idem número 28, de 42 a 44; idem idem número 27, de 35 a 37.

Mongetes: de València, Pinet, de 53 a 56 pessetes els 100 quilos; amonquillina, de 55 a 58; de Castella, de 110 a 112; de la comarca, de 48 a 50; cocorrosses de Castella, de 70 a 71; coco blanc, de 61 a 63; de Mallorca, de 67 a 68; del Japó (valles), de 32 a 35; del Danubi (velles), de 38 a 40 pessetes.

Fesolets: estrangers, de 50 a 55 pessetes els 100 quilos; de Castella, de 70 a 75.

Lentilles, de 95 a 100 pessetes els 100 quilos.

Guixes, de 44 a 45 pessetes els 100 quilos.

Nota. — Els preus s'entenen sense drets de consums, posada la mercaderia sobre els carros, per compte del venedor, llevat dels preus caf.

OLIS

Dia 27 de maig de 1922.

(Associació Gremial de Negociants d'Olis de Barcelona)

Oli d'oliva

Andalus corrent bo, a 200 pessetes els 100 quilos.

Tortosa fina, a 243'47 pessetes els 100 quilos.

Aragó, de 285'20 a 286'95 pessetes els 100 quilos.

En el mercat segueixen els mateixos preus.

Oli de pinyota

De color verd de primera, de 108'70 a 113'05 pessetes els 100 quilos.

Groc de primera, de 121'74 a 126'09 pessetes els 100 quilos.

Groc de segona, de 113'05 a 117'39 pessetes els 100 quilos.

Sense envasos.

Oli de coco

Blanc (amb envàs), a 140 pessetes els 100 quilos.

Cochin, a 170 pessetes els 100 quilos.

Palma, a 190 pessetes els 100 quilos.

Cacauet, a 180 pessetes els 100 quilos.

Oli de linosa

Oli de linosa cru, a 130 pessetes els 100 quilos.

Oli de linosa cuit, a 198 pessetes els 100 quilos.

Oli de linosa incolor, a 230 pessetes els 100 quilos.

En caixes, 8 pessetes més per 100 quilos.

Arribades de la setmana

D'oli andalus n'han arribat 54 vagons i del país 14.

Al'estació del Morrot hi ha 27 vagons d'oli andalus.

FARRATGES

Dia 27 de maig de 1922.

Alfals d'Urgell (vell), a 32'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó estació de Barcelona.

Alfals d'Urgell (nou), a 20'50 pessetes.

Palla d'Urgell, a 12'50 pessetes.

Palla curta de l'Aragó, a 10'50 pessetes.

Palla per a embalatges, a 11'25 pessetes.

Palla per a omplir marieques, a 10'50 pessetes.

FRUITES I LLEGUMS DEL PAIS

Dia 27 de maig de 1922.

(Informació de la casa Miquel Valls i Salvador)

Alls cap-pares, a 40 pessetes la dotzena de forcs.

Ametlles amb closca molla, a 170 pessetes els 100 quilos; idem amb closca forta, a 80 pessetes; idem Esperança de primera, a 410; idem Mallorca escollida, a 405; idem propietari de primera sense trossos, a 385 pessetes.

Escalola de Sevilla, a 58 pessetes els 100 quilos.

Mongetes blanques: Amonquillina, a 80 pessetes els 100 quilos; Moldavia, a 40; perles del Japó, a 35; Mallorca, a 75.

Mongetes de color de Castella, a 78 pessetes els 100 quilos.

Matafaluga en gra de Castella, a 195 pessetes els 100 quilos; idem de la Manxa, a 195.

Veves de Sevilla, a 64 pessetes els 100 quilos.

Arros bomba florida, a 112 pessetes els 100 quilos; bomba número 12, a 105; amonquill n.º 10, a 68; amonquill número 5, a 66; amonquill número 2, a 64; selecte, a 73; farina d'arros, a 52; glacé, a 75.

Avellanets: negreta escollida, a 70 pessetes els 58 quilos; idem garbellada, a 68 idem en gra de primera, a 240 pessetes.

Cacauets: gra de l'estranger, a 100 pessetes els 100 quilos; tres grans de primera, a 118; dos grans roigs de primera, a 100.

Comí, a 165 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem, a 80 pessetes els 100 quilos.

Xufes garbellades, a 150 pessetes els 100 quilos.

Cigrons: de Xereç, a 112 pessetes els 100 quilos; idem Xereç número 1, a 100; idem Xereç número 2, a 90; Mazagan, números 29-30, a 65; pelons número 4, a 60; especials, a 85 pessetes.

Lentilles del país, a 105 pessetes els 100 quilos.

Moresc: del Plata, a 33 pessetes els 100 quilos.

Nous escollides, a 160 pessetes els 100 quilos.

Panses de Màlaga, de 18 a 28 pessetes la caixa de 10 quilos.

Pinyons de Castella, a 500 pessetes els 100 quilos.

Tramucos, a 38 pessetes els 100 quilos.

COLONIALS

Dia 27 de maig de 1922.

Sucres. — El passat dimecres, dia 24, fou aprovada pel Senat, la llei que regala augmentant fins a 85 pessetes or el dret aranzelari del sucre estranger.

Els preus, de moment, segueixen sense variació, o sigui:
Mel, de 148 a 150 pessetes els 100 quilos.
Terciari, de 162 a 164 pessetes.
Centrífuga de remoladora, de 157 a 159 pessetes.
Turbinat de Cuba, de 158 a 160 pessetes.
Centrífuga de Cuba, de 156 a 158 pessetes.
Blanc de Java, de 163 a 165 pessetes.
Blanquets, de 170 a 172 pessetes.
Blancs de primera refinats, de 172 a 174 pessetes.
Terrós P. G. d'Aragó, de 175 a 174 pessetes.
Terrós P. G. Andalus, de 178 a 180 pessetes.
Piló en pans, de 185 a 190 pessetes.
Talladet, de 205 a 212 pessetes.
Cafes. — Segueixen fermes els preus a tots els mercats, amb tot i trobar-se el nostre proper a l'època que disminueix el consum.

Cotitzem igualment que la setmana anterior, o sigui:

Moka legítim, de 665 a 675 pessetes els 100 quilos.

Semi Moka Harrar i africans, de 625 a 635 pessetes.

Puerto Rico Caracolillo, de 630 a 640 pessetes.

Puerto Rico Yauco especial, de 615 a 625 pessetes.

Puerto Rico Yauco superior, de 590 a 600.

Puerto Rico Hacienda, de 550 a 560 pessetes.

Caracas, Costa Rica i semblants, de 565 a 575 pessetes.

San Salvador, Colòmbia i similars, de 580 a 590 pessetes.

Méxic i Puerto Cabello, de 475 a 485 pessetes.

Santos, de 455 a 465 pessetes.

Java i Colòmbia baixos, de 485 a 495 pessetes.

Cacaus. — S'espera el vapor corren de Fernando Poo, que porta per al nostre port 2.900 sacs de la dita procedència, els quals, per haver-se acabat el cupus designat, si entressin al mercat haurien de pagar l'alt dret aranzelari que carreguen als de procedència estrangera.

Els preus per al consum segueixen sense variació, o sigui:
Guayaquil Arriba, de 390 a 400 pessetes els 100 quilos.

Guayaquil Balao, de 375 a 385 pessetes.

Fernando Poo de primera, de 340 a 350 pessetes.

Fernando Poo de segona, de 325 a 335 pessetes.

Fernando Poo de tercera, de 300 a 310 pessetes.

Fernando Poo de quarta, de 250 a 260 pessetes.

Caracas de primera, de 485 a 495 pessetes.

Caracas de segona, de 430 a 440 pessetes.

Canyelles. — Ceilan extra, a 8'20 pessetes el quilo.

Idem número 1, a 7 pessetes.

Idem número 2, a 6'90 pessetes.

Idem número 3, a 6'70 pessetes.

Idem número 4, a 6'50 pessetes.

Xina, a 5'80 pessetes.

Rasures de Ceilan, a 4'25 pessetes.

Pebres. — Singapore blanc, a 8 pessetes el quilo.

Idem negre, a 6 pessetes.

Penang i Tellicherry, a 5'90 pessetes.

Tabaco o Jamaica, a 5'80 pessetes.

Clavells d'especie — Classe superior, a 10 pessetes el quilo.

Destil·lats, a 4'90 pessetes.

HORTALISSES I FRUITES

(Informació Matutano)

Dia 27 de maig de 1922.

Alls de primera, de 30 a 36 pessetes la dotzena de forcs; idem de segona, de 15 a 18.

Cebes de Figueras, de 22 a 25 pessetes els 100 quilos; idem de Múrcia, de 20 a 25.

Patates del bufé, de 32 a 35 pessetes els 100 quilos; idem de bolado, de 32 a 36.

Pèsols del país, de 2 a 4 pessetes els 100 quilos.

Mongetes tendres, de 8 a 8 pessetes els 100 quilos.

Tomàtocs del país, de 8 a 10 pessetes els 100 quilos.

Cola de València, de 3 a 5 pessetes el centenar.

Llimones, de 3 a 5 pessetes el centenar.

Ensalams, de 0'25 a 0'35 pessetes la dotzena.

Escaroles, de 0'35 a 0'50 pessetes la dotzena.

Platans, de 1'25 a 1'75 pessetes la dotzena.

MERCAT DE FIGUERES

Figueres, 24 de maig de 1922.

Blat de primera, de 35 a 40 pessetes l'hectòlitre.

Ordi, de 21'25 a 22'50 pessetes l'hectòlitre.

Civada, de 17'50 a 18'75 pessetes l'hectòlitre.

Moresc, de 25 a 27'50 pessetes l'hectòlitre.

Mongetes, de 50 a 52'50 pessetes l'hectòlitre.

Faves, de 31'25 a 32'50 pessetes l'hectòlitre.

Patates, de 35 a 40 pessetes el quintal mètric.

D'alls s'esperen els nous.

De les cebes també s'esperen les noves.

Userda, de 6 a 7 pessetes el quintal.

De la civada granada s'està esperant la nova.

De palla també s'està esperant la nova.

novas.

Olls, de 169'40 a 177'45 pessetes l'hectòlitre.

Està a punt d'arribar el vapor "San Carlos", procedent de Fernando Póo, amb 2.900 sacs de cacau, olis de la collita passada, i essent procedents del cupus, hauran d'anar a l'estranger, com els anteriors vins de Catalunya.

Els mercats estrangers no presenten cap modificació important, ni en ordre comercial ni en els preus.

Cotitzem:

Fernando Póo extra, a 3'60 pessetes el quilo.

Fernando Póo superior, a 3'50 pessetes el quilo.

Fernando Póo corrent 1o, a 3'40 pessetes el quilo.

Fernando Póo corrent baix, a 3'35 pessetes el quilo.

Guatiquil Arriba estiu, a 4'10 pessetes el quilo.

Guatiquil Balao, a 3'90 pessetes el quilo.

Caracac extra pintat, a 5 pessetes el quilo.

Caracac natural, a 4'25 pessetes el quilo.

Aquests preus s'entenen per quilo, pagats els drets de Duana.

Patates, de 3'50 a 35 pessetes els 100 quilos.

Olls, de 200 a 230 pessetes els 100 quilos.

Vins, de 48 a 60 pessetes els 100 quilos.

Formatges, de 5 a 10 pessetes el quilo.

Carbó vegetal, de 22'50 a 27'50 pessetes els 100 quilos.

Sucres, de 1'70 a 2'75 pessetes el quilo.

Mill, a 36 pessetes els 100 quilos.

Panis, de 65 a 70 pessetes els 100 quilos.

Avellanets, de 65 a 70 pessetes els 100 quilos.

Bestiar. — Vaques, de 350 a 1.100 pessetes una; bous, de 350 a 1.100 pessetes un.

Aviram. — Gallines, de 9 a 13 pessetes; pollastres, de 3'50 a 9; conills, de 3 a 5 pessetes; oves, a 2'25 pessetes la dotzena.

Govern civil

RECORD I OBSEQUI

Ahí, el governador civil va ésser obsequiat amb un dinar a Badalona pels que fa 30 anys eren reclutes i van ésser instruits pel llavors tinent Martínez Anido.

Els obsequiants — que fa dos anys, quan l'actualment general encara no era governador, li van tributar un obsequi semblant, — van venir dels diferents pobles on residixen, havent-hi entre ells alguns sacerdots.

Hi assistiren el general Arlegui i el tinent coronel Oller, comandant dels Mossos d'Esquadra i un dels primers alumnes del general.

Va oferir l'obsequi mossèn Ribas, contestant-li molt agraït el general Martínez Anido, i parlant també breument el general Arlegui.

No cal dir si durant el dinar es van recordar episodis de la vida de caserna.

Anuncis oficials

COMPANYIA DELS CAMINS DE FERRO DEL NORD D'ESpanya

El Consell d'Administració d'aquesta Companyia fa arribar als senyors accionistes de dita Companyia que, en compliment de l'acordat per la Junta general celebrada el dia d'avui, des de primer de juny pròxim es pagarà per l'exercici de 1922 un dividend de 24 pessetes per acció, amb deducció de pessetes 1'73 per impostos, o sia un líquid de pessetes 22'27, mitjançant remesa del cupó núm. 76.

Els pagaments s'efectuaran:

A França: Conforme els anuncis que allí es publiquen.

A Madrid: Al Banc d'Espanya i a les Oficines de Títols que la Companyia té instal·lada a la seva estació del Príncipe Pius i al Palau de la Borsa (Lealtat, 1).

A Barcelona: A l'Oficina de Títols instal·lada a l'estació del Nord.

A València: A l'Oficina de Títols instal·lada a l'estació del Nord.

A Bilbao: Al Banc de Bilbao.

A Santander: Al Banc Mercantil i al Banc de Santander.

A Valladolid, Lleó, Saragossa i Sant Sebastià: Per les Oficines de Caixa que la Companyia té a les seves respectives estacions.

I últimament, per les Agències i Corresponsals del Banc Espanyol de Crèdit a tots els llocs no expressats, i per totes les sucursals del Banc d'Espanya.

Madrid, 27 de maig de 1922. — El Secretari general de la Companyia, Ventura González.

Anunci publicat a la "Gaceta" de Madrid el dia 25 de maig de 1922.

MERCE PEREZ DE VARGAS amb la reestrena de la magnífica obra de Jacint Benavente

LA PRINCESA BEBE

Escenes de la vida moderna, en quatre actes, luxosíssima presentació.

Es despatxa a comptaduria, on continua obert l'abonament a quatre dijous de GRAN MODA, en les quals la "MERCE PEREZ DE VARGAS" estrenarà les quatre importants obres, les primícies de les quals destina al públic de Barcelona.

Palau de la Música Catalana

ORQUESTRA PAU CASALS

IV. concert dijous, primer de juny, a tres quarts de deu del vespre. Programa: Simfonia en re, HAYDN; «Obertura trágica», BRAHMS; «Obertura per a un drama», KORNGOLD; «La fontana di Roma» (primera audició), RESPIGI; «Danses del príncep Igor», BORODINE. — Despatx de localitats: De quatre a set de la tarda a l'Administració del Palau.

AMICS DE LA MUSICA

Demà, dimarts, a tres quarts de deu de la nit:

SESSIÓ BACH

Emili Vendrell, tenor. Vicens Maria de Gibert, organista. Solistes instrumentals. Cantates i cançons espirituals. Obres per a orgue.

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

KURSAAL - Aristocràtic Saló

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, grandíols programa i estrena sensacional de la colossal pel·lícula dramàtica EL QUE A FERRO MATA. Col·leng, exclusiva. Aviat: estrena de l'exclusiva EL PRINCEP ROIG, de la sèrie d'art austriac, rica presentació.

Parc del Montjuich

Dia 5 de juny, a les cinc de la tarda

Batalla de Flors

Festa selecta. Importants premis. Per a informes: Oficines Expositives, carrer de Lleyda; Oficina Municipal d'Informacions, als baixos de la Casa Consistorial.

SALA MOZART CANUDA, núm. 31.

RECITAL DE PIANO A. UDINA

Dia 2 de juny
Detalls per cartells i programes.

EXPOSICIO INTERNACIONAL DE L'AUTOMOBIL

Palau d'Art Modern Parc de Montjuich

Demà, dimarts, dia 30 de deu matí a nou vespre
Entrada 2 pessetes

A les cinc tarda CONCERT Banda Militar

Nota: A les deu de la nit, gran revista.

EDEN CONCERT

Asalto, 12. — Avui, dilluns, la bellíssima i eminent Estrella CANDELA MEDINA. A les dues de la matinada EL MOCHUELO amb un gran QUADRO FLAMENC.

Serveis de la Companyia Transatlántica

LINEAS A ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFIRME
P. DE SATRUSTEGUI

El vapor "El 25 de maig de Barcelona, el 26 de València, el 27 de Màlaga i el 30 de Cadix cap a Nova York, Havana i Veracruz.

El vapor "ALFONSO XII" partirà el 17 de juny de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Coruña cap a Havana i Veracruz. Admet càrrega i passatge per a Costaferme i Pacífic amb trasbord a Havana.

El vapor "MONTEVIDEO" partirà el 10 de juny de Barcelona, el 11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cadix cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Havana, Coahuila, San Juan, Curacao, Puerto Cabello i La Guayra. S'admet càrrega i passatge amb trasbord cap a Veracruz.

LINEA DE BUENOS AIRES
INFANTA ISABEL DE BORBON

El vapor partirà el dia 4 de juny de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cadix cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.

LINEA DE FERNANDO PÓO
SAN CARLOS

El vapor partirà el dia 4 de juny de Barcelona amb escales a València i Alacant, i el de Cadix cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, demés escales intermèdies i Fernando Póo.

A més dels indicats serveis, la Companyia Transatlántica té establerts els especials de la ruta del Mediterrani a Nova York i ports del Canadà Nova York i la Línia de Barcelona a Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers als quals la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors tenen Telegrafia sense fils.

Aixarop del professor GIROLAMO
Pagliano (de Florencia)
Polvos i Catxets

El millor depuratiu i refrescant de la sang
65 anys d'èxit creixent
són la millor recomanació

Exigiu sempre el nom del professor GIROLAMO
Se ven en les principals farmàcies i drogueries

Únic agent a Espanya:
J. Uriach i C. Bruch, 49 : Barcelona

— A tus pies rendido imploro
que me tengas compasión.
— No hay compasión, don Madorot
yo siempre este jalón.

JOVENTUT PERPETUA
Sabó, 1'50. — Crema, 2'50. — Polvos, 2'50. — Aigua d'ortiga, 5'50.
Aigua de Colònia, 2'50. 5, 10 i 15 ptes. segons frasc. Locions
per al cabell, 2'50. 5, 10 i 15 ptes. segons frasc.

Darreres creacions
Productes sèrie «IDEAL»
ACACIA, Mimosa, GINESTA, Rosa de Jericó, ADMIRAL, Matinal, OHPRE, Rocio Flor, ROSA VERDE, OLIVELL, Muguet, VIOLETA, Jasmín.
Sabó, 3. — Polvos, 4. — Loció, 4'50. 7'50 i 10 ptes. segons frasc.
Essència per al mocador, 15 pessetes frasc amb estolç.

CORTÉS GERMANS - BARCELONA

— Mira, espòs meu, com en pocs dies ha desaparegut a blancor dels meus cabells amb l'acreditat i inofensiu **RHUM BELLESA** a base de noguera. ¿Per què no l'uses tu també i rebràn el teu cabell i bigotí el color que abans tenien? Venda en perfumeries.

Vendes
Joies d'ocasió
Safates i serveis de plata, a pes. Compro or, plata, platí, brillants i perles.
Joaieria de J. Múñoz
Rambla de les Flors, 5 A
i Cardenal Casañas 8.

Tapissos pintats
La casa més important d'Espanya. Especialitat en tapissos i col·leccions. Exposició contínua de quadros d'oli, gravats, oleografies, etc. Fabricació de marcs i mobiliure. Recompreses abans viatjar aquests a casa. Montfalcon, 509, núm. 4, local de la Porta d'Orissos.

PIANOS

DE CORDES CREUADES
AMB MARC DE FERRO
Sublim marca
R. MARISTANY
Casa fundada el 1870
AL COMPTAT
PLASSOS, LLOGUER
18, Plaça Catalunya, 18

CALÇATS NOVELTY

Els millors i més econòmics

Sabates oscària superior Senyor 18'50

Sabates lona blanca, Senyora 6'90

Sabates lona blanca, nens. 3'00

1-Plaça Santa Anna-1

Lloguers
Pianos de lloguer de varis preus. Bruch, núm. 78, entresol. C. BIEGER.

Gran magatzem
per llogar. — Aragó, 136. Rda. portera.

Anuncis

S'ADMETEN fins a les vuit de la nit quantitats per a imposar en el

GIR POSTAL

en l'Administració principal de Correus

Certificació de cartes, Valors declarats, Sobres moneders

i tramitació de tota classe d'assumptes en les Oficines de Correus

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ
Rbla. Flors, 16, baixos.
Telèfon 4263 A.

Cartes Circulars

reproduïdes en l'aparell MULTIGRAPH, inconfusibles d'originals mecànics gràfics.

Mobles Fitxes Carpetes

Guies i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES
originals a màquina

HAMMOND
per a escriptura, de tipus canviabls

Casa García Suárez
38 - Rambla de Catalunya
Telèfon 4335 A

PHILIPS

LES MILLORS LAMPARES PER A AUTOMOBILS
Existències en tots els tipus

MAGATZEMS DE MATERIAL ELECTRIC
carrer Gravina, 8, i carrer de Mallorca, núm. 198.

Piano marca Dayton de color, tres pedals, non barato. Escriure a "LA VEU", núm. 230, E. F.

Fabrica de Flors, Corones i Plantes
Tot el que s' necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 13 i 15, pral.

TRILLADORA
Venc un joc gran, complet, consumidor, com nova. Taller Maguinaria A. NAVES, MOLESA.

Exposició internacional d'AUTOMOBILS

(Palau de Montjuich)

Us interessa visitar el

STAND n.ºm. 2

(Sala A)

“OPEL”

Agents:

Unió Comercial Espanyola

Rambla de Santa Mònica, 7, 1.º

SALO D'EXPOSICIÓ-MALLORCA, 236